

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 13. lokakuuta 2023
(OR. en)

12951/23

Toimielinten välinen asia:
2023/0320(CNS)

ECOFIN 868
FISC 189

SAATE

Lähtettäjä:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Saapunut:	13. lokakuuta 2023
Vastaanottaja:	Thérèse BLANCHET, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	COM(2023) 528 final
Asia:	Ehdotus — NEUVOSTON DIREKTIIVI mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevan päätoimipaikkaverotukseen perustuvan järjestelmän perustamisesta sekä direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2023) 528 final.

Liite: COM(2023) 528 final

Strasbourg 12.9.2023
COM(2023) 528 final

2023/0320 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

**mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevan
päätoimipaikkaverotukseen perustuvan järjestelmän perustamisesta sekä direktiivin
2011/16/EU muuttamisesta**

{SEC(2023) 308 final} - {SWD(2023) 301 final} - {SWD(2023) 302 final} -
{SWD(2023) 303 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Vuonna 2022 pitämässään puheessa Euroopan unionin tilasta komission puheenjohtaja Ursula von der Leyen totesi, että on tärkeää toteuttaa lisätoimia, jotta pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) olisi helpompi harjoittaa liiketoimintaa sisämarkkinoilla, ja ilmoitti pk-yritysten ”apupaketista”. Komission tänään hyväksymä pk-yritysten apupaketti tarjoaa kipeästi kaivattua tukea pk-yrityksille kassavirran turvaamiseksi, menettelyjen yksinkertaistamiseksi sekä investointien ja kasvun edistämiseksi. Tämä aloite on osa pakettia.

Voimassa olevat yritysverotusjärjestelmät aiheuttavat EU:ssa tällä hetkellä huomattavaa monimutkaisuutta. Tämä näkyy siinä, että yrityksille aiheutuu sääntöjen noudattamisesta suuret kustannukset, valtioiden rajojen yli harjoitettavan toiminnan tiellä on esteitä, vaarana on kaksinkertaisen ja/tai liiallisen verotuksen riski, mikä johtaa verotukselliseen epävarmuuteen ja toistuviin, aikaa vieviin oikeusriitoihin. Nämä vaikeudet muodostavat pk-yrityksille suhteellisesti suuremman taakan kuin suurille konserneille. Pk-yritysten liikevaihdosta kuluu verovelvoitteiden täyttämiseen (esim. yhteisövero, arvonlisävero ja tuloverot) noin 2,5 prosenttia, mutta suurten yritysten liikevaihdosta siihen kuluu vain 0,7 prosenttia, koska viimeksi mainitut pystyvät hyödyntämään mittakaavaetuja¹. Jos pk-yritykset haluavat harjoittaa rajatylittävää toimintaa, niistä tulee verovelvollisia useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa heti, kun niiden toiminta ulkomailla muodostaa kiinteän toimipaikan. Kyseisten velvoitteiden noudattamisesta aiheutuu kiinteitä kustannuksia, mikä estää pk-yrityksiä kehittämästä liiketoimintaansa rajojen yli. Tämä koskee erityisesti laajentumisen alkuvaihetta, jolloin ulkomailla harjoitettu toiminta olisi laajuudeltaan lähinnä lähtövaltiossa harjoitettavaa ensisijaista liiketoimintaa täydentävää toimintaa.

Sen vuoksi on tärkeää, että pk-yritykset, jotka suunnittelevat kasvua ja laajentumista rajojen yli kiinteiden toimipaikkojen kautta, voivat edelleen soveltaa itselleen tuttuja verosääntöjä, kun ne laskevat muissa jäsenvaltioissa sijaitsevien kiinteiden toimipaikkojensa veronalaisen tuloksen. Tämä antaa pk-yrityksille mahdollisuuden tehdä liiketoiminnan kannalta parhaan mahdollisen päätöksen. Otettuaan huomioon sääntöjen noudattamisesta aiheutuvien kustannusten suuruuden ja hallinnollisen monimutkaisuuden, jota erilaisten verosääntöjen soveltamisesta voi aiheutua, ne voivat joko jatkaa erilaisten verosääntöjen soveltamista liiketoimintaansa tai valita päätoimipaikkaverotusta koskevat säännöt.

• Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa

Euroopan komissio antoi vuonna 2005 tiedonannon, jossa esitetään mahdollinen ratkaisu pk-yrityksille säännösten noudattamisesta aiheutuviin kustannuksiin ja muihin veroesteisiin². Siinä esiteltiin ”kotivaltioverotusjärjestelmä”, joka perustuu ajatukseen verosääntöjen vapaaehtoisesta vastavuoroisesta tunnustamisesta ja hyväksymisestä EU:n jäsenvaltioissa. Järjestelmä oli tarkoitettu vapaaehtoiseksi sekä jäsenvaltioille että yrityksille, ja se olisi kestänyt viisi vuotta kestäneen pilottikauden. Sen soveltamisala oli laajempi. Se koski sekä kiinteitä toimipaikkoja että tytäryrityksiä, ja verokehys oli monimutkaisempi. Siihen sisältyi

¹ Euroopan komissio (2022). Tax compliance costs for SMEs. An update and a complement: final report <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/70a486a9-b61d-11ec-b6f4-01aa75ed71a1>

² COM(2005) 702: Komission tiedonanto neuvostolle, Euroopan parlamentille ja talous- ja sosiaalikomitealle – Pienten ja keskisuurten yritysten yhtiöveroesteiden poistaminen sisämarkkinoilla – Kotivaltioverotusta (Home State Taxation) koskevan mahdollisen kokeiluhankkeen suuntaviivat {SEC(2005)1785}.

yhdistetty veropohja ja veropohjan jakaminen objektiivisten tekijöiden perusteella. Jäsenvaltiot eivät kuitenkaan koskaan toteuttaneet pilottihankkeessa suositeltuja ratkaisuja.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Ehdotus on täysin yhdenmukainen pk-yritysten tukemista koskevan komission politiikan kanssa. Komissio käynnisti vuonna 2020 pk-yritysstrategian kestävä ja digitaalista Eurooppaa varten³. Strategiassa esitetään toimia, jotka perustuvat kolmeen pilariin: valmiuksien kehittäminen ja tuki siirtymiselle kestävyteen ja digitalisaatioon; sääntelytaakan keventäminen ja markkinoille pääsyn parantaminen; ja rahoituksen saannin parantaminen.

Komission puheenjohtaja Ursula von der Leyen ilmoitti syyskuussa 2022 Euroopan unionin tilaa käsittelevässä puheessaan lisätoimista, kuten komission tänään hyväksymästä pk-yritysten apupaketista⁴, johon tämä aloite kuuluu. Tarkoituksena on tarjota kipeästi kaivattua tukea pk-yrityksille kassavirran turvaamiseksi, sääntelyvelvoitteiden noudattamiseksi sekä investointien ja kasvun lisäämiseksi. Pk-yritysten apupakettia koskevassa tiedonannossa käsitellään myös pk-yritysten rahoituksen saantia ja työntekijöiden saatavuutta sekä mahdollistavaa sääntely-ympäristöä. Paketti sisältää myös maksuviivästyksiä koskevat tarkistettut säännöt⁵, joilla pyritään parantamaan maksukuria ja suojelemaan yrityksiä liiketoimissa tapahtuvien maksuviivästyksien kielteisiltä vaikutuksilta.

Tämä ehdotus direktiiviksi, jossa säädetään veroilmoitusten jättämisestä, veron määräämistä ja veronkantoa koskevista keskitetyistä menettelyistä sekä yhden luukun periaatteesta, vastaa kaikilta osin myös komission tavoitetta järkeistää ja yksinkertaistaa yritysten ja hallintoelinten raportointivaatimuksia, kuten maaliskuussa 2023 annetussa tiedonannossa EU:n pitkän aikavälin kilpailukyvyistä (COM(2023) 168 final) hahmotellaan.

Lisäksi pääomamarkkinaunioni saa liikkeelle rajat ylittäviä yksityisiä sijoituksia kaikenkokoisiin yrityksiin, mikä täydentää julkista tukea ja vähentää pk-yritysten riippuvuutta yksittäisistä rahoituslähteistä tai yksittäisistä rahoituksen tarjoajista.

Jotta pk-yritykset voisivat hyötyä suoraan sisämarkkinoiden eduista ilman tarpeetonta hallinnollista lisärasitetta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2018/1724⁶, jolla perustettiin yhteinen digitaalinen palveluväylä, säädetään yleisistä säännöistä, jotka koskevat sisämarkkinoiden toiminnan kannalta merkityksellisten tietojen, menettelyjen ja neuvontapalvelujen tarjoamista verkossa. Tiedot tässä direktiivissä vahvistetuista verosäännöksistä olisi myös asetettava rajatylittävien käyttäjien saataville yhteisen digitaalisen palveluväylän kautta asetuksen (EU) 2018/1724 mukaisesti luokassa L.5.

Ehdotettu direktiivi on näin ollen tämän lähestymistavan mukainen, koska sillä kannustetaan pk-yrityksiä laajentamaan toimintaansa rajojen yli ja pyritään siihen, että verosäännösten noudattamisesta aiheutuvat kustannukset eivät estä pk-yrityksiä hyödyntämästä

³ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”Pk-yritysstrategia kestävä ja digitaalista Eurooppaa varten” (COM(2020) 103 final).

⁴ Maksuviivästyksidirektiivi korvataan asetuksella, jotta pk-yrityksille voidaan tarjota eurooppalainen standardi vastuullisesta liiketoiminnasta sisämarkkinoilla.

⁵ Maksuviivästyksidirektiivi korvataan asetuksella, jotta pk-yrityksille voidaan tarjota eurooppalainen standardi vastuullisesta liiketoiminnasta sisämarkkinoilla.

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1724, annettu 2 päivänä lokakuuta 2018, tietoja, menettelyjä sekä neuvonta- ja ongelmanratkaisupalveluja saataville tarjoavan yhteisen digitaalisen palveluväylän perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 1).

täysimääräisesti sisämarkkinoita, samalla kun julkistetaan ja asetetaan saataville hyödyllistä tietoa.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Tämä ehdotus kuuluu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 115 artiklan soveltamisalaan. Ehdotuksen sääntöjen tarkoituksena on jäsenvaltioiden sellaisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentäminen, jotka suoraan vaikuttavat sisämarkkinoiden toteuttamiseen ja toimintaan. Sen vuoksi ehdotus on hyväksyttävä kyseisen artiklan mukaisesti erityistä lainsäätämisyjärjestystä noudattaen direktiivinä. Unionin toimivalta tällä osa-alueella on jaettu jäsenvaltioiden kanssa.

• Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

EU:ssa yritykset toimivat yhä enemmän rajojen yli sisämarkkinoilla, mutta EU:n nykyinen verokehys koostuu 27 erilaisesta yhteisöverojärjestelmästä. Tämä sääntöjen moninaisuus johtaa hajanaisuuteen ja muodostaa vakavan esteen liiketoiminnalle. Rajojen yli toimiville yrityksille aiheutuu sisämarkkinoilla verosäännösten noudattamisesta suuria kustannuksia, koska niiden on noudatettava erilaisia säännöstöjä. Tämä koskee erityisesti pk-yrityksiä, joille kyseiset kustannukset ovat suhteellisesti paljon suuremmat⁷. Lisäksi jäsenvaltioiden väliset erot aiheuttavat eroavaisuuksia verokohtelussa, joka voi johtaa kaksinkertaiseen verotukseen tai verottamatta jättämiseen.

Nämä ongelmat ovat yhteisiä kaikille jäsenvaltioille, eikä niihin voida tosiasiallisesti puuttua yksittäisillä kansallisilla toimilla. Koska ne ensinnäkin johtuvat erilaisista kansallisista verojärjestelmistä, toisistaan poikkeavien kansallisten toimien vaikutukset olisivat riittämättömiä ja koordinoimattomia. Vaikka yhteistyön parantaminen voi olla myös hyödyllistä, sen toteuttaminen on ollut pääasiassa kahdenvälistä ja rajallista.

Tässä tilanteessa vain EU:n laajuinen yksinkertaistamisaloite voi olla tuloksellinen, ja se on ainoa soveltuva oikeudellinen väline. Monimutkaisuus ja sen seuraukset vähenisivät huomattavasti, jos pk-yrityksiä varten laadittaisiin yksinkertaistamiskehys, joka antaisi niille mahdollisuuden soveltaa yhtä ainoaa verosäännöstöä, jos ne haluavat laajentua ulkomaille.

Toimien toteuttaminen EU:n tasolla toisi selvää lisäarvoa. Pk-yritysten osalta yksinkertaistaminen voi onnistua vain siten, että tunnustetaan, että verotettaessa kiinteitä toimipaikkoja, jotka ovat vain päätoimipaikan oikeushenkilöllisyyden jatke, lähtöjäsenvaltion (päätoimipaikan) verotussääntöjä voidaan soveltaa veropohjan laskemiseen ”laajentumisjäsenvaltioissa” eli siellä, missä kiinteät toimipaikat sijaitsevat. Lisäksi sen sijaan, että pk-yritykset jättäisivät veroilmoituksen jokaisessa jäsenvaltiossa, jossa niillä on kiinteän toimipaikan kautta veronalaista toimintaa, ne voisivat täyttää kaikki vaatimukset päätoimipaikan kautta ja vain siinä jäsenvaltiossa, jossa päätoimipaikka sijaitsee (yhden luukun periaate). Tämä olisi tehokkaampaa myös veroviranomaisille, jotka tällä hetkellä määräävät samojen rajatylittävien yritysten verovelvoitteet erikseen mutta käyttäen vain omia resurssejaan.

⁷ Euroopan komissio (2022). Tax compliance costs for SMEs. An update and a complement: final report <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/70a486a9-b61d-11ec-b6f4-01aa75ed71a1>

Näin ollen tämä aloite on SEUT-sopimuksen 5 artiklan 3 kohdassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukainen, sillä tavoitteita ei voida riittäväällä tavalla saavuttaa yksittäisillä kansallisilla toimilla ja kaikkien jäsenvaltioiden yhteisellä lähestymistavalla olisi parhaat mahdollisuudet saavuttaa asetetut tavoitteet.

- **Suhteellisuusperiaate**

Suunnitellut toimenpiteet eivät ole laajempia kuin vähimmäistoimenpiteet, jotka ovat tarpeen pk-yritysten rajatylittävän toiminnan helpottamiseksi ja sitä kautta sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi. Näin ollen ne ovat suhteellisuusperiaatteen mukaisia. Ehdotetun toimenpiteen soveltamisala koskee vain veronalaisen tuloksen laskemista rajoitetuissa tilanteissa yhdenmukaistamatta jäsenvaltioiden verotussääntöjä. Kiinteät toimipaikat eivät ole päätoimipaikasta erillisiä oikeushenkilöitä. Pk-yritykset harjoittavat niiden kautta veronalaista toimintaa toisessa jäsenvaltiossa, mikä kuitenkin luo verotusoikeuden jäsenvaltiolle, jossa kiinteä toimipaikka sijaitsee. Ehdotuksessa ei säädetä yhteisöverojärjestelmien yhdenmukaistamisesta vaan ainoastaan pk-yritysten mahdollisuudesta käyttää yhtä ja samaa verosääntöjen kokonaisuutta (eli päätoimipaikan jäsenvaltion sääntöjä), kun ne laskevat kiinteän toimipaikan kautta suoritetun toiminnan veronalaisen tuloksen. Järjestelmä perustuu siihen, että jäsenvaltiot tunnustavat ja hyväksyvät toistensa verotussäännöt sellaisten pk-yritysten osalta, joilla on kiinteitä toimipaikkoja. Yksinkertaistaminen on lisäksi vapaaehtoista kaikille pk-yrityksille, joihin sitä voidaan soveltaa. Verokanta ja noudattamisen valvonta kuuluvat edelleen sen jäsenvaltion toimivaltaan, jossa kiinteä toimipaikka sijaitsee. Näin ollen tämä aloite on myös SEUT-sopimuksen 5 artiklan 3 kohdassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukainen, koska se ei sisällöltään ja muodoltaan ylitä sitä, mikä on tarpeen ja oikeassa suhteessa asetettuihin tavoitteisiin.

- **Toimintatavan valinta**

Kyseessä on ehdotus direktiiviksi, joka on oikeusperustan (SEUT-sopimuksen 115 artiklan) nojalla ainoa sallittu säädös.

3. SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Sidosryhmien kuulemisten tulokset**

Komission yksiköt käynnistivät BEFIT-paketin (yritysten tuloverotusta Euroopassa koskeva kehys) yhteydessä julkisen kuulemisen, jossa käsiteltiin myös pk-yritysten kannalta merkityksellisiä näkökohtia. Kaikki saadut kannanotot on otettu asianmukaisesti huomioon, myös pk-yritysten osalta.

Pk-yritysten sidosryhmiä on kuultu, ja erityisesti rajatylittävää toimintaa harjoittaville pk-yrityksille suunnitelluista vaihtoehtoista keskusteltiin tapaamisessa pk-yritysedustajien verkoston kanssa, joka on komission säännöllisesti kuulema asiantuntijaryhmä.

- **Vaikutustenarviointi**

Tähän ehdotukseen liittyvä vaikutustenarviointi perustuu vaikutustenarviointiluonnokseen, jonka sääntelyntarkastelulautakunta on tutkinut ja josta keskusteltiin asiaa koskevassa kokouksessa 24. toukokuuta 2022. Sääntelyntarkastelulautakunta antoi 26. toukokuuta 2023 lausuntonsa suositukseensa.

Katsottiin välttämättömäksi, että ne arvioidut aloitteet, joista sääntelyntarkastelulautakunta antoi varauksia sisältävän myönteisen lausunnon, esitetään erillisinä ehdotuksina. Mainitussa vaikutustenarvioinnissa arvioidaan siksi ainoastaan tämän ehdotuksen vaikutuksia.

Tähän ehdotukseen liittyvässä vaikutustenarvioinnissa toistetaan uskollisesti pk-yrityksiä koskeva analyysi, joka sisältyi tutkittuun vaikutustenarviointiluonnokseen, ja siinä on otettu huomioon sääntelyntarkastelulautakunnan sen osalta antamat suositukset.

Vaikutustenarvioinnissa tarkastellaan ehdotuksen vaikutuksia useiden toimintavaihtoehtojen perusteella, joista kolmea arvioidaan:

Perusskenaariossa (nykytilanne) nykyinen kehys säilytettäisiin. Tämä tarkoittaa sitä, että EU:ssa sovellettaisiin edelleen 27:ää erilaista yhteisöverojärjestelmää, eivätkä pk-yritykset, joilla on veronalaista toimintaa yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa, pääsisi nauttimaan hallinnollisesta yksinkertaistamisesta. Tämän seurauksena sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan esteet eivät poistuisi, sillä pk-yrityksille aiheutuisi edelleen suhteettoman suuria kustannuksia säännösten noudattamisesta ja toimintaedellytykset olisivat epätasapuoiset. Vaihtoehtoihin verrattuna tämä aiheuttaisi taloudellisia tappioita, koska pk-yritysten osallistuminen sisämarkkinoille olisi edelleen liian vähäistä.

Vaihtoehto 1: Valinnainen päätoimipaikkaan perustuva verotusjärjestelmä pk-yrityksille, joilla on kiinteitä toimipaikkoja

Tarkoituksena on ottaa järjestelmän piiriin ainoastaan sellaiset pk-yritykset, joilla on muissa jäsenvaltioissa kiinteitä toimipaikkoja, mutta ei pk-yrityksiä, joilla on tytäryrityksiä. Tällaisilla pk-yrityksillä on kiinteiden toimipaikkojen kautta veronalaista toimintaa yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa. Tässä vaihtoehdossa ehdotetaan, että pk-yrityksen kunkin kiinteän toimipaikan veronalainen tulos laskettaisiin päätoimipaikan sijaintivaltiossa sovellettavien sääntöjen mukaisesti, jos pk-yritys valitsee tämän järjestelmän. Pk-yritysten olisi erikseen päätettävä osallistua menettelyyn. Sääntöjen kiertämisen estämiseksi järjestelmään osallistuva pk-yritys olisi velvollinen soveltamaan päätoimipaikan sijaintivaltion sääntöjä vähimmäisajan, joka olisi esimerkiksi viisi vuotta. Lisäksi pk-yrityksillä olisi oikeus jatkaa osallistumistaan järjestelmään viiden vuoden välein rajoituksetta, kunhan ne täyttävät edelleen kelpoisuusvaatimukset. Kelpoisuussäännösten ja lopettamissäännösten tarkoituksena on ehkäistä väärinkäytöksiä ja mahdollisia verosuunnittelukäytäntöjä, kuten päätoimipaikan tarkoituksellista siirtämistä alhaisen verotuksen maahan.

Vaihtoehto 2: Valinnainen päätoimipaikkaan perustuva verojärjestelmä pk-yrityksille, joilla on kiinteitä toimipaikkoja ja tytäryrityksiä

Toinen vaihtoehto on antaa pk-yrityksille mahdollisuus soveltaa samoja sääntöjä sekä kiinteiden toimipaikkojen että tytäryritysten veronalaisen tuloksen laskemiseen. Veronalainen tulos laskettaisiin tässäkin tapauksessa niillä säännöillä, joita sovelletaan siinä jäsenvaltiossa, jossa päätoimipaikka tai pääkonttori sijaitsee. Tämä laajentaisi ehdotuksen soveltamisalan kattamaan myös konserniyhteisöt. Teknisten seikkojen analyysi on sama kuin ensimmäisessä vaihtoehdossa, mutta vaikutukset ovat erilaisia sen mukaan, sovelletaanko yhteisiä sääntöjä tytäryrityksiin vai kiinteisiin toimipaikkoihin, sillä ensin mainitut ovat erillisiä oikeushenkilöitä, kun taas kiinteät toimipaikat ovat osa samaa oikeushenkilöä kuin päätoimipaikka.

Vaikutustenarvioinnissa todetaan, että vaihtoehto 1 on suositeltavin. Sen lisäksi, että sillä voidaan saavuttaa aloitteen erityistavoitteet, se on myös tehokas, sillä sen rajalliseen soveltamisalaan kuuluvat ainoastaan sellaiset pk-yritykset, joilla on toisessa jäsenvaltiossa kiinteitä toimipaikkoja ja jotka ovat tosiasiallisesti laajentumisen alkuvaiheessa.

Kun on kyse pk-yrityksistä, jotka mahdollisesti suunnittelevat laajentavansa toimintaansa rajojen yli ja joita sääntöjen noudattamisesta aiheutuvat korkeat kustannukset ovat saattaneet pidätellä, tavoitteet pitkälti saavutettaisiin yksinkertaistamalla. Sääntöjen soveltaminen on pk-yrityksille vapaaehtoista, joten yritykset, joille on siitä hyötyä, voivat niitä soveltaa, minkä pitäisi lisätä vaikuttavuutta kyseisten pk-yritysten osalta.

Voidaan olettaa, että pk-yritykset, jotka haluavat laajentaa toimintaansa rajojen yli, tekisivät sen todennäköisimmin ensisijaisesti kiinteän toimipaikan kautta sen sijaan, että ne heti perustaisivat erillisen oikeushenkilön muiden jäsenvaltioiden yhteisöläinsäädäntöä noudattaen. Jälkimmäinen johtaisi myös säännösten noudattamisesta aiheutuviin lisäkustannuksiin. Tästä syystä tämä vaihtoehto edistäisi tehokkaasti myös yritysten rajatylittävää laajentumista ja varsinkin poistaisi veroesteitä, jotka voivat estää pk-yrityksiä osallistumasta sisämarkkinoille koko potentiaalillaan.

Vaikutustenarviointiin sisältyy aloitteen kustannus-hyötyanalyysi, jonka odotetaan olevan myönteinen. Tästä vaihtoehdosta pk-yrityksille koituvista **hyödyistä** voidaan todeta, että aloitteen mukanaan tuoma yksinkertaistaminen voi vähentää yksittäiselle yritykselle verosäännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia ja sen odotetaan edistävän investointeja ja kasvua lisäämällä rajatylittävää toimintaa. Myös verohallinnon odotetaan hyötyvän ensinnäkin siksi, että veroilmoitukset, veron määrääminen ja veronkanto hoidetaan yhden luukun periaatteella, ja siksi, että petosten tai väärinkäytösten riski pienenee, kun noudatetaan vain yhtä järjestelmää. Tällä hetkellä väärinkäytösten ja petosten mahdollisuus on suurempi, jos kyseessä on verovelvollinen, jolla on kiinteä toimipaikka useissa jäsenvaltioissa, kuin jos kyseinen verovelvollinen on tekemisissä vain yhden verohallinnon kanssa; tarkastukset ja valvonta olisi helpompaa ja tiukempaa.

Ehdotuksen kustannuksia ei voida arvioida tarkasti, koska ehdotuksella ei ole vastaavaa edeltäjää eikä ole olemassa dataa, jota voitaisiin luotettavasti käyttää tarkkojen estimaattien laatimiseen. Vaikutustenarvioinnissa kuvataan kuitenkin pk-yrityksille ja verohallinnoille mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja esitetään joitakin estimaatteja. Kustannusten arvioidaan olevan vähäisiä verrattuna yksinkertaistamisesta saataviin hyötyihin. Nämä estimaatit esitetään vaikutustenarvioinnin liitteessä 3.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Ehdotuksen tavoitteena on vähentää sekä verovelvollisten että verohallintojen sääntelytaakkaa. Verosäännösten noudattamisesta aiheutuvat kustannukset ovat rasite pk-yrityksille, ja niiden alentaminen on aloitteen huomattava etu. Säännösten noudattamisesta aiheutuvien kustannusten arvioitu väheneminen tulee esiin vaikutustenarvioinnissa.

Jotta aloitteen tavoitteet saavutettaisiin oikeasuhteisesti, parhaana pidetään vaihtoehtoa 1. Pk-yritykset, joilla on kiinteitä toimipaikkoja yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa, voivat päättää soveltaa päätoimipaikan verosääntöjä laskiessaan kiinteiden toimipaikkojensa veronalaisen tuloksen. Jättämällä harkintavalta verovelvolliselle on tarkoitus vähentää sääntelytaakkaa tosiasiallisesti. On todennäköistä, että pk-yritykset päättävät soveltaa tätä järjestelmää, jos niille on sääntöjen tarjoamasta yksinkertaistamisesta hyötyä. Jos näin ei ole, ne jatkavat voimassa olevien sääntöjen soveltamista. Tällä tavoin ehdotuksen soveltamisalalla varmistetaan, että pk-yrityksille säännösten noudattamisesta aiheutuvat kustannukset pysyvät alhaisina. Koska ehdotuksella pyritään ensisijaisesti vastaamaan sellaisten rajatylittävien yritysten tarpeisiin, joilla on veronalaista toimintaa useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa, monet mikroyritykset jäävät tosiasiallisesti soveltamisalan ulkopuolelle.

Myös verohallinnoille, erityisesti niissä jäsenvaltioissa, joissa kiinteä toimipaikka sijaitsee, on hyötyä odotetusta työmäärän vähenemisestä, sillä veroilmoitukset, veron määrääminen ja

veronkanto keskitetään päätoimipaikan jäsenvaltioon. Jälkimmäisille aiheutuva lisätyömäärä kompensoituu jossain määrin sellaisten riita-asioiden ja menettelyjen vähenemisellä, joihin erilaisten sääntökokonaisuuksien soveltaminen samoihin tuloihin tai liiketoimiin tällä hetkellä aiheuttaa.

- **Perusoikeudet**

Tällä ehdotuksella ei odoteta olevan merkittävää vaikutusta perusoikeuksiin. Ehdotetut toimenpiteet ovat yhteensopivia EU:n perusoikeuskirjaan sisältyvien oikeuksien, vapauksien ja periaatteiden kanssa.¹⁵ Henkilötietojen suoja varmistetaan ehdotuksen 18 artiklassa. Ehdotuksella tasapuolistetaan toimintaedellytyksiä, poistetaan rajatylittävän toiminnan esteitä ja lisätään verotuksellista varmuutta. Näin voidaan myös estää kaikenlainen syrjintä tai perusteettomat rajoitukset, jotka koskevat liiketoiminnan harjoittamiseen liittyviä vapauksia.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Lisätietoja on ehdotukseen liitetystä rahoitus selvityksessä. Huomionarvoista on, että tästä ehdotuksesta ei odoteta aiheutuvan merkittäviä talousarviovaikutuksia, koska vaikutukset rajoittuvat päätoimipaikan ja kiinteiden toimipaikkojen sijaintijäsenvaltioiden väliseen tietojenvaihtoon.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Komissio tarkastelee tilannetta jäsenvaltioissa viiden vuoden kuluttua siitä, kun direktiivin sääntöjä aletaan soveltaa, ja julkaisee asiasta kertomuksen.

Direktiivin täytäntöönpanon seuranta ja arviointia varten on aluksi tarpeen antaa jäsenvaltioille aikaa ja kaikkea tarvittavaa apua, jotta EU:n säännöt voidaan panna asianmukaisesti täytäntöön. Komissio arvioi tämän direktiivin soveltamista viiden vuoden kuluttua sen voimaantulosta ja laatii direktiivin toiminnasta kertomuksen neuvostolle. Kertomukseen voidaan tarvittaessa liittää ehdotus direktiivin muuttamiseksi. Jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle kaikki hallussaan olevat tiedot, joilla saattaa olla arvioinnin kannalta merkitystä.

Arvioinnin lisäksi aloitteen vaikuttavuutta ja tehokkuutta seurataan säännöllisesti ja jatkuvasti käyttäen seuraavia ennalta määriteltyjä indikaattoreita: sääntöjen noudattamisesta pk-yrityksille aiheutuvat kustannukset suhteessa niiden liikevaihtoon ja vertailukelpoiseen pk-yritykseen, jotka eivät sovelleta ehdotettua yksinkertaistamista; niiden pk-yritysten lukumäärä, jotka ovat päättäneet soveltaa järjestelmää; niiden pk-yritysten lukumäärä, jotka ovat laajentaneet toimintaansa rajojen yli perustamalla kiinteän toimipaikan; niiden pk-yritysten lukumäärä, jotka eivät enää kuulu soveltamisalaan, koska ne ovat perustaneet tytäryrityksen; soveltamisalaan kuuluvien pk-yritysten liikevaihto suhteessa vertailukelpoiseen pk-yritykseen, jotka eivät sovelleta ehdotettua yksinkertaistamista.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Kohde

Direktiivillä yksinkertaistetaan EU:ssa rajojen yli toimivien itsenäisten pk-yritysten verotusta niiden muissa jäsenvaltioissa sijaitsevien kiinteiden toimipaikkojen osalta. Tätä yksinkertaistettua lähestymistapaa kutsutaan ”päätoimipaikkaverotukseksi” (1 artikla). Tällainen ratkaisu rajoittuu kiinteän toimipaikan veronalaisen tuloksen laskemista koskeviin verotussääntöihin. Se ei koske kiinteän toimipaikan jäsenvaltiossa sovellettavia

sosiaaliturvasääntöjä, eikä se vaikuta voimassa oleviin kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskeviin kahdenvälisiin sopimuksiin.

Soveltamisala

Sääntöjen soveltamisala rajoittuu itsenäisiin pk-yrityksiin, jotka toimivat yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa yksinomaan kiinteiden toimipaikkojen kautta (2 artikla).

Kelpoisuusvaatimukset, vaihtoehdon valinta ja poissulkemiset

Pk-yritykset, joihin sääntöjä voidaan soveltaa, voivat laskea kiinteiden toimipaikkojensa veronalaisen tuloksen noudattamalla pelkästään sen jäsenvaltion verosääntöjä, jossa niiden päätoimipaikka sijaitsee. Sovellettava verokanta (verokannat) on kuitenkin edelleen sen jäsenvaltion (niiden jäsenvaltioiden) verokanta, jossa kiinteä toimipaikka sijaitsee. Tämän vaihtoehdon valitsemista ja sen soveltamisen jatkamista rajoittavat kuitenkin tiukasti kelpoisuusvaatimukset, joilla pyritään puuttumaan mahdollisiin sääntöjen kiertämisriskeihin (3 ja 9 artikla). Vaihtoehtoa on sovellettava viisi vuotta (7 artikla), paitsi jos päätoimipaikan kotipaikka vaihtuu tänä aikana tai jos kiinteiden toimipaikkojen yhteenlaskettu liikevaihto kasvaa vähintään kolminkertaiseksi verrattuna päätoimipaikan liikevaihtoon (8 artikla), jolloin päätoimipaikan verotussääntöjä lakataan soveltamasta.

Pk-yrityksillä on kunkin viisivuotiskauden päättyessä oikeus jatkaa osallistumistaan vielä toiset viisi vuotta rajoituksetta, kunhan ne täyttävät edelleen kelpoisuusvaatimukset (9 artikla).

Kelpoisuus- ja lopettamissäännöksillä pyritään estämään väärinkäytöksiä ja mahdollisia verosuunnittelukäytäntöjä, kuten päätoimipaikan tarkoituksellista siirtämistä jäsenvaltioon, jonka verojärjestelmään liittyy alhaisen verotuksen varmistavia houkuttelevia piirteitä. Kun itsenäinen pk-yritys päättää perustaa tytäryrityksen tai sen toimipaikkojen yhteenlaskettu liikevaihto kasvaa vähintään kaksinkertaiseksi päätoimipaikan liikevaihtoon verrattuna, tai kun se lakkaa olemasta pk-yritys, se ei voi viisivuotiskauden päättyessä jatkaa päätoimipaikkaverotusta koskevien sääntöjen soveltamista (10 artikla).

Keskitetyt menettelyt

Yhden luukun periaate mahdollistaa sen, että soveltamisalaan kuuluvien pk-yritysten tarvitsee asioida vain päätoimipaikkansa sijaintijäsenvaltion verohallinnon kanssa, olipa kyse menettelyn soveltamisen valitsemisesta tai veroilmoitusten jättämisestä ja verojen maksamisesta (6, 9, 11 ja 14 artikla). Pk-yrityksen päätoimipaikka on kaikkien kiinteiden toimipaikkojen 'ilmoittava yksikkö'. Näin ollen pk-yritykset jättävät yhden ainoan veroilmoituksen päätoimipaikan verohallinnolle, jäljempänä 'ilmoitusviranomaisen' (11 artikla). Tämä verohallinto siirtää saadut verotulot kullekin jäsenvaltiolle, jossa pk-yrityksellä on kiinteä toimipaikka (14 artikla). Tällainen lähestymistapa poistaa ongelmat ja kustannukset, joita aiheutuu siitä, että on asioitava monien verojärjestelmien ja verohallintojen kanssa.

Päätoimipaikan sijaintijäsenvaltio, soveltaa pk-yrityksen kiinteän toimipaikan sijaintijäsenvaltioissa sovellettavia verokantoja, ja siirtää näin saadut verotulot jälkimmäisille (12 artikla).

Ehdotuksen 11 ja 14 artiklassa säädetään asianomaisten veroviranomaisten välisestä oikea-aikaisesta ja virtaviivaistetusta tietojenvaihdosta, erityisesti käyttämällä *hallinnollisesta*

yhteistyöstä verotuksen alalla annetulla direktiivillä⁸ perustettua voimassa olevaa kehystä. Tällainen tietojenvaihto on räätälöitävä siten, että se vastaa tämän direktiivin tarpeita ja yksinkertaistamistavoitetta.

Tarkastukset, muutoksenhaku ja riita-asiat

Kukin jäsenvaltio on edelleen toimivaltainen tekemään lainkäyttöalueellaan sijaitsevien kiinteiden toimipaikkojen tarkastuksia, ja se voi myös pyytää yhteisiä tarkastuksia, jotka velvoittavat pyynnön vastaanottavaa jäsenvaltiota osallistumaan (13 artikla).

Lopuksi on todettava, että tällainen sääntöjen vapaaehtoinen soveltaminen voi tietyissä tapauksissa aiheuttaa kilpailun vääristymisen vaaraa, koska vertailukelpoisiin yrityksiin saatetaan soveltaa erilaisia verotussääntöjä. Hyödyt ovat kuitenkin selvästi suuremmat kuin nämä riskit, ja erityisesti järjestelmällä poistetaan lisäkustannukset, joita verosäännösten noudattamisesta on aiheutunut niille pk-yrityksille, joilla on toisessa jäsenvaltiossa kiinteä toimipaikka.

⁸ Neuvoston direktiivi 2011/16/EU, annettu 15 päivänä helmikuuta 2011, hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta.

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevan päätoimipaikkaverotukseen perustuvan järjestelmän perustamisesta sekä direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 115 artiklan, ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun ehdotus lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁹,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹⁰,

noudattaa erityistä lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Unionissa ei tällä hetkellä ole yhteistä lähestymistapaa yritysten veropohjan laskemiseen. Sen vuoksi EU:n yritysten on noudatettava erilaisia yhteisöverojärjestelmiä sen mukaan, missä jäsenvaltiossa ne toimivat.
- (2) Unionin 27 erilaisen yhteisöverojärjestelmän rinnakkaiselo ja vuorovaikutus aiheuttavat monimutkaisuutta verosäännösten noudattamisessa ja johtavat yritysten kannalta epätasapuolisiin toimintaedellytyksiin. Tilanteella on suurempi vaikutus pk-yrityksiin kuin suuriin verovelvollisiin, ja se on tullut ilmeisemmäksi, kun talouden globalisaatio ja digitalisaatio ovat merkittävästi muuttaneet käsitystä rajoista ja liiketoimintamalleista. Hallitusten pyrkimykset sopeutua tähän uuteen todellisuuteen ovat johtaneet jäsenvaltioiden toimien hajanaisuuteen, mikä on vääristänyt sisämarkkinoita. Lisäksi erilaiset oikeudelliset kehykset johtavat väistämättä erilaisiin verohallinnon käytäntöihin eri jäsenvaltioissa. Tämä merkitsee usein pitkiä menettelyjä, joille on ominaista ennakoimattomuus ja epä johdonmukaisuus sekä säännösten noudattamisesta aiheutuvat korkeat kustannukset.
- (3) Moninaiset tavat harjoittaa liiketoimintaa sisämarkkinoilla edellyttävät eri yrityksille erilaisia ratkaisuja, jotta voidaan vastata niiden rajatylittävän toiminnan aiheuttamiin haasteisiin. Pienempien yritysten, jotka eivät kuulu mihinkään konserniin, on vaikeampaa laajentaa toimintaansa rajojen yli kuin suurempien yritysten. Näiden pienempien yritysten on näin ollen hankalampaa selviytyä monimutkaisista menettelyistä ja säännösten noudattamisesta aiheutuvista korkeista kustannuksista. Sen vuoksi on selvää, että mikroyritykset sekä pienet ja keskisuuret yritykset, jotka toimivat rajojen yli yksinomaan

⁹ EUVL C , , s. .

¹⁰ EUVL C , , s. .

kiinteiden toimipaikkojen kautta, tarvitsevat laajentumisen alkuvaiheessa veronalaisen tuloksensa laskemiseen yksinkertaistetun mekanismin kaltaisen ratkaisun.

- (4) Jotta voidaan poistaa verotuksellista epävarmuutta ja vieraan verojärjestelmän sääntöjen noudattamiseen liittyviä vaikeuksia, kun toimitaan toisessa jäsenvaltiossa (yksi keskeisistä tekijöistä, jotka estävät pk-yritysten laajentumista ulkomaille), kiinteiden toimipaikkojen veronalainen tulos olisi laskettava sen jäsenvaltion sääntöjen mukaisesti, jossa päätoimipaikan (pk-yrityksen pääkonttori) verotuksellinen kotipaikka sijaitsee. Tämä tarkoittaa myös sitä, että edelleen sovellettaisiin kiinteän toimipaikan jäsenvaltion ja päätoimipaikan jäsenvaltion välisessä kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskevassa kahdenvälisessä sopimuksessa vahvistettuja periaatteita, jotka koskevat tulojen kohdentamista kiinteään toimipaikkaan. Sen varmistamiseksi, että uudet säännöt merkitsevät pk-yritysten kannalta yksinkertaistamista, niiden soveltamisen olisi oltava vapaaehtoista ja verovelvollisen päätösvallassa.
- (5) Väärinkäytösten estämiseksi on suunniteltu erityisiä veronkierron vastaisia sääntöjä, joilla puututaan esimerkiksi pk-yrityksen verotuksellisen kotipaikan vaihtamiseen liittyviin veronkiertoriskeihin, jotta voidaan välttää päätoimipaikan sijoittaminen verotuksellisten syiden perusteella. Näin ollen kiinteisiin toimipaikkoihin kohdennetun liikevaihdon kehitystä olisi seurattava, jotta niiden toiminta säilyisi päätoimipaikassa harjoitettavaan pääasialliseen toimintaan nähden sivutoimisena. Tällä tavoin sääntöjä ei voitaisi väärinkäyttää perustamalla tyhjiä päätoimipaikkoja, kun suurin osa liiketoiminnasta tapahtuu ulkomaille. Samoin verotuksen yksinkertaistamisjärjestelmän soveltamiskelpoisuuteen sekä soveltamisen jatkamiseen ja lopettamiseen olisi sovellettava tiukkoja ehtoja. Lisäksi olisi asetettava vaatimuksia, jotka koskevat päätoimipaikan liikevaihtoa verrattuna kiinteiden toimipaikkojen liikevaihtoon. Tavoitteena on entisestään korostaa, että kiinteiden toimipaikkojen kautta harjoitettava liiketoiminta voi olla vain päätoimipaikan pääasiallisen toiminnan jatke. Lisäksi, kun on päätetty soveltaa verotuksen yksinkertaistamiskehystä, soveltamisen keston olisi oltava määrätty, jotta voidaan estää tilanteet, joissa päätoimipaikan kotipaikkaa vaihdetaan toistuvasti satunnaisten ja lyhytaikaisten verotuksellisten etujen hyödyntämiseksi.
- (6) Kansainvälinen merenkulku on toimiala, johon useissa jäsenvaltioissa sovelletaan erityisiä verojärjestelmiä. Niissä on kyse lähinnä siitä, että veropohja lasketaan liikennöitävien alusten vetoisuuden (eli kuljetuskapasiteetin) perusteella eikä yhtiön tosiasiallisten voittojen tai tappioiden perusteella. Tässä tilanteessa pk-yritykset, jotka saavat tuloja tonnistoverojärjestelmän piiriin kuuluvasta merenkulkutoiminnasta, olisi kiinteään toimipaikkaan kohdennettujen tulojen osalta suljettava pk-yrityksiä koskevien yksinkertaistamissääntöjen soveltamisalan ulkopuolelle. Tällä poissulkemisella vältettäisiin monimutkaisuus, jota pk-yritysten verotuksen yksinkertaistamiskehysten ja tonnistoverojärjestelmien yhteensovittamisesta odotettavasti aiheutuisi. Lisäksi mahdollinen monimutkaisuus vaikuttaisi suhteettomalta, kun otetaan huomioon, että kaikissa jäsenvaltioissa ei tällaisia erityisverojärjestelmiä ole. Mitään muita toimialoja ei suljettaisi direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.
- (7) Ehdotuksen tarkoituksena on merkittävästi yksinkertaistaa menettelyjä, minkä vuoksi olisi noudatettava yhden luukun periaatetta, jolloin kiinteää toimipaikkaa tai kiinteitä toimipaikkoja koskevat veroilmoitukset, verotuspäätökset ja veronkannon hoitoa yksi ainoa veroviranomainen, jäljempänä 'ilmoitusviranomainen', eli sen jäsenvaltion veroviranomainen, jossa päätoimipaikka sijaitsee. Kaikilta osin jäsenvaltioiden suvereniteettia veroasioissa kunnioittaen tarkastukset, muutoksenhakumenettelyt ja riitojenratkaisumenettelyt hoidettaisiin ensisijaisesti kansallisesti ja asianomaisten jäsenvaltion menettelysääntöjen mukaisesti. Yhden luukun periaatteen tukemiseksi olisi

ratkaisevan tärkeää säätää yhteisistä tarkastuksista, jotka velvoittavat päätoimipaikan jäsenvaltion tekemään yhteistyötä, jos kiinteän toimipaikan veroviranomainen pyytää tarkastusta, joka koskee verovelvollisen veronalaisen tuloksen laskentaa.

- (8) Jotta voidaan välttää kansallisista erityispiirteistä mahdollisesti johtuva soveltamisalan hajanaisuus, soveltamisalaan kuuluvat pk-yritykset määritellään 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2013/34/EU¹¹.
- (9) Jotta voidaan varmistaa kaikkien osallisten jäsenvaltioiden oikea-aikainen pääsy verotietoihin, tietoja olisi vaihdettava automaattisesti unionin kehittämän yhteisen tietoliikenneverkon, jäljempänä 'CCN-verkko', välityksellä. Sen vuoksi neuvoston direktiiviä 2011/16/EY¹² olisi muutettava.
- (10) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset ilmoittaa ja jakaa verotietoja jäsenvaltioiden välillä, kantaa veroja ja siirtää verotuloja sekä tarkastella uudelleen verotuksen yksinkertaistamisjärjestelmän toimivuutta, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011¹³ mukaisesti.
- (11) Lisäksi, jotta pk-yritykset voisivat hyötyä suoraan sisämarkkinoiden eduista ilman tarpeetonta hallinnollista lisärasitetta, tiedot tässä direktiivissä vahvistetuista verosäännöksistä olisi asetettava saataville yhteisen digitaalisen palveluväylän kautta asetuksen (EU) 2018/1724¹⁴ mukaisesti. Yhteisen digitaalisen palveluväylän kautta rajatylittävät käyttäjät voivat yhden luukun periaatteella saada verkossa tietoja, hoitaa menettelyjä ja käyttää neuvontapalveluja, jotka ovat sisämarkkinoiden toiminnan kannalta olennaisia.
- (12) Komissiolle olisi tämän direktiivin tiettyjen muiden kuin keskeisten osien muuttamiseksi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat pk-yritysten oikeudellista muotoa ja voitoista kannettavia veroja (joiden alaisia näissä oikeudellisissa muodoissa ovat pk-yritykset ovat) koskevien liitteiden I–IV päivittämistä tarpeen mukaan, jotta direktiiviin voidaan sisällyttää tulevat oikeudelliset muodot tai verot, joilla on samankaltaisia piirteitä kuin liitteissä I–IV luetelluilla oikeudellisilla muodoilla ja veroilla. Tässä yhteydessä on erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa¹⁵ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta.

¹² Neuvoston direktiivi 2011/16/EU, annettu 15 päivänä helmikuuta 2011, hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta (EUVL L 64, 11.3.2011, s. 1).

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1724, annettu 2 päivänä lokakuuta 2018, tietoja, menettelyjä sekä neuvonta- ja ongelmanratkaisupalveluja saataville tarjoavan yhteisen digitaalisen palveluväylän perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 1).

¹⁵ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (13) Koska muiden jäsenvaltioiden veropohjan suojelemista varten on äärimmäisen tärkeää, että ehdotetut säännöt pannaan täytäntöön asianmukaisesti kussakin jäsenvaltiossa, komission olisi seurattava sääntöjen täytäntöönpanoa ja niiden noudattamisen valvontaa. Jäsenvaltioiden olisi toimitettava tätä varten komissiolle säännöllisesti täsmälliset tiedot, mukaan lukien tilastotiedot, niiden alueella tämän direktiivin nojalla hyväksytyjen kansallisten toimenpiteiden täytäntöönpanosta ja noudattamisen valvonnasta. Ehdotettujen uusien sääntöjen vaikuttavuuden arvioimiseksi komission olisi laadittava jäsenvaltioiden toimittamien tietojen ja muun saatavilla olevan datan perusteella arviointi ja liitettävä siihen tarvittaessa ehdotus sääntöjen muuttamiseksi. Komission kertomus olisi julkaistava.
- (14) Jäsenvaltiot voivat käsitellä henkilötietoja tämän direktiivin nojalla ainoastaan kelpoisuusvaatimusten tarkistamiseksi tai kiinteiden toimipaikkojen verovelvoitteen määrittämiseksi. Tämän direktiivin soveltamiseksi suoritettava henkilötietojen käsittely on asetuksen (EU) 2016/679 mukaista.
- (15) Säilytysajasta säädetään, jotta jäsenvaltiot voivat noudattaa suurinta osaa vanhentumisaikoja koskevista säännöistä noudattaen tiiviisti tällaisia kansallisia sääntöjä säilytysajan alkamisajankohdan tai keskeyttämisen osalta. Säilytysaika ei kuitenkaan saisi olla pidempi kuin on tarpeen sen varmistamiseksi, että toimivaltaiset veroviranomaiset voivat määrittää verovelvollisuudet, jolloin on löydettävä tasapaino sen välillä, että veroviranomainen kykenee varmistamaan verojen asianmukaisen määräämisen ja kantamisen sekä verovelvollisten oikeusvarmuuden.
- (16) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Tämän direktiivin tarkoituksena on erityisesti varmistaa, että oikeutta henkilötietojen suojaan ja elinkeinovapautta kunnioitetaan kaikilta osin.
- (17) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 2018/1725 42 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja hän on antanut lausuntonsa [...].
- (18) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on tiettyjen sisämarkkinoilla kiinteiden toimipaikkojen kautta toimivien pk-yritysten verosääntöjen yksinkertaistaminen, vaan se voidaan 27 erilaisen yhteisöverojärjestelmän keskinäisestä vaikutuksesta johtuvien tämänhetkisten haasteiden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt 2 artiklan 1 kohdassa säädetyt kriteerit, jäljempänä 'päätoimipaikkaverotusta koskevat säännöt', täyttävien pk-yritysten kiinteiden toimipaikkojen veronalaisen tuloksen laskemista varten.

2 artikla
Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan pk-yrityksiin, jotka täyttävät seuraavat kriteerit:
 - a) yritys on perustettu jonkin jäsenvaltion lainsäädäntöä noudattaen ja se on muodoltaan jokin liitteissä I ja II luetelluista;
 - b) yrityksen verotuksellinen kotipaikka on jäsenvaltiossa kyseisen jäsenvaltion verolainsäädännön mukaisesti, mukaan lukien sen kahdenväliset sopimukset kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi;
 - c) yritys on suoraan tai omistajiensa tasolla velvollinen maksamaan veroa liitteissä III ja IV luetelluista voitoista tai mitä tahansa muuta samankaltaista veroa;
 - d) yritys on direktiivissä 2013/34/EU¹⁶ määritelty mikroyritys tai pk-yritys;
 - e) yritys toimii muissa jäsenvaltioissa yksinomaan yhden tai useamman kiinteän toimipaikan kautta;
 - f) yritys ei kuulu direktiivin 2013/34/EU mukaiseen liikekirjanpidolliseen konserniin, vaan se muodostaa itsenäisen yrityksen, joka täyttää jommankumman seuraavista edellytyksistä:
 - yritys ei ole direktiivin 2013/34/EU 2 artiklan 13 kohdassa tarkoitettu sidosyritys;
 - yritys ei ole komission suosituksen 2003/361/EY 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu sidosyritys.
2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 16 artiklan mukaisesti liitteiden I–IV muuttamiseksi, jotta voidaan ottaa huomioon jäsenvaltioiden lainsäädännön muutokset, jotka koskevat
 - a) jäsenvaltion lainsäädännön nojalla perustettujen yhteisöjen oikeudellisia muotoja (liitteet I ja II);
 - b) voitoista kannettavia veroja tai muita samankaltaisia veroja, joiden alaisia tällaiset yhteisöt ovat joko suoraan tai niiden omistajien tasolla (liitteet III ja IV).
3. Tämä direktiivi ei vaikuta kiinteän toimipaikan sijaintijäsenvaltion oikeuteen määrittää sovellettava verokanta eikä kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehtyjen kahdenvälisten sopimusten sovellettavuuteen tai työntekijöiden sosiaalista suojelua koskeviin sääntöihin kiinteän toimipaikan sijaintijäsenvaltiossa.

3 artikla
Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) ’kiinteällä toimipaikalla’ toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaa pysyvää liikepaikkaa, sellaisena kuin se määritellään kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskevassa kahdenvälisessä sopimuksessa tai, jos sopimusta ei ole, kansallisessa lainsäädännössä;

¹⁶

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietentyypisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta.

- 2) 'päätoimipaikalla' 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua pk-yritystä, joka toimii toisessa jäsenvaltiossa tai toisissa jäsenvaltioissa yksinomaan yhden tai useamman kiinteän toimipaikan kautta;
- 3) 'päätoimipaikan jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla pk-yrityksellä on verotuksellinen kotipaikka;
- 4) 'päätoimipaikkaverotusta koskevilla säännöillä' päätoimipaikan jäsenvaltion verotussääntöjä, joita sovelletaan päätoimipaikan ja sen kiinteiden toimipaikkojen veronalaisen tuloksen laskemiseen;
- 5) 'isäntäjäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun pk-yrityksen kiinteä toimipaikka sijaitsee;
- 6) 'kiinteän toimipaikan veronalaisella tuloksella' päätoimipaikkaverotusta koskevien sääntöjen mukaisesti laskettua veronalaista tuloa tai tappiota;
- 7) 'ilmoitusviranomaisella' päätoimipaikan jäsenvaltion toimivaltaista veroviranomaista;
- 8) 'päätoimipaikkaverotusta koskevalla ilmoituksella' 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun pk-yrityksen tekemää veroilmoitusta, joka kattaa päätoimipaikan ja kiinteän toimipaikan tai kiinteiden toimipaikkojen veronalaiset tulokset, jotka on laskettu päätoimipaikkaverotusta koskevien sääntöjen mukaisesti.

II LUKU

Päätoimipaikkaverotus

4 artikla

Kelpoisuusvaatimukset

1. Päätoimipaikka voi päättää soveltaa muissa jäsenvaltioissa sijaitseviin kiinteisiin toimipaikkoihinsa päätoimipaikkaverotusta koskevia sääntöjä, jos se täyttää seuraavat vaatimukset:
 - a) sen kiinteiden toimipaikkojen yhteenlaskettu liikevaihto on kahden viimeksi kuluneen verovuoden aikana ollut enintään kaksi kertaa suurempi kuin päätoimipaikan liikevaihto;
 - b) sen verotuksellinen kotipaikka on ollut päätoimipaikan jäsenvaltiossa kahden viimeksi kuluneen verovuoden ajan;
 - c) se on täyttänyt 2 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetyt edellytykset kahden viimeksi kuluneen verovuoden ajan.
2. Jos päätoimipaikka päättää 1 kohdan nojalla soveltaa päätoimipaikkaverotusta koskevia sääntöjä, sen on sovellettava niitä kaikkiin muissa jäsenvaltioissa sijaitseviin kiinteisiin toimipaikkoihinsa. Jos se perustaa uuden kiinteän toimipaikan toiseen jäsenvaltioon, sen on sovellettava päätoimipaikkaverotusta koskevia sääntöjä tällaiseen kiinteään toimipaikkaan sen perustamishetkestä alkaen.

5 artikla

Päätoimipaikkaverotusta koskevien sääntöjen soveltamatta jättäminen

Jos päätoimipaikka saa tuloja merenkulkutoiminnasta ja kyseisiin tuloihin sovelletaan päätoimipaikan jäsenvaltiossa tonnistoverojärjestelmää, päätoimipaikkaverotusta koskevia sääntöjä ei sovelleta sen muissa jäsenvaltioissa sijaitseviin kiinteisiin toimipaikkoihin sikäli kuin

ne saavat tuloja merenkulkutoiminnasta.

6 artikla

Päätoimipaikkaverotusta koskevien sääntöjen soveltamisoikeuden käyttäminen

1. Päätoimipaikan, joka päättää soveltaa kiinteisiin toimipaikkoihinsa päätoimipaikkaverotusta koskevia sääntöjä, on annettava päätöksensä tiedoksi ilmoitusviranomaiselle ja mainittava tiedoksiannossa isäntäjäsenvaltion tai isäntäjäsenvaltioiden nimet. Tiedoksianto on tehtävä vähintään kolme kuukautta ennen sitä verovuotta edeltävän verovuoden päättymistä, jona kyseinen pk-yritys haluaa alkaa soveltaa päätoimipaikkaverotusta koskevia sääntöjä.
2. Ilmoitusviranomaisen on tarkistettava, täytyvätkö 4 artiklassa säädetyt kelpoisuusvaatimukset, ja ilmoitettava havainnoistaan päätoimipaikalle kahden kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitettua tiedoksiannosta.
3. Jos kelpoisuusvaatimukset täyttyvät, ilmoitusviranomaisen on kahden kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitettua tiedoksiannosta annettava isäntäjäsenvaltioiden veroviranomaisille tieto, että kyseisten kiinteiden toimipaikkojen veronalainen tulos on seuraavasta verovuodesta alkaen laskettava noudattaen päätoimipaikkaverotusta koskevia sääntöjä, sellaisina kuin niitä sovelletaan päätoimipaikan jäsenvaltiossa. Isäntäjäsenvaltioiden veroviranomaisten on ilmoitettava ilmoitusviranomaiselle sovellettava verokanta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tiedot on toimitettava direktiivin 2011/16/EU [8 ae] artiklassa tarkoitetun automaattista tietojenvaihtoa käyttäen.

Isäntäjäsenvaltio voi riitauttaa ilmoitusviranomaisen päätöksen kelpoisuusvaatimusten täyttymisestä 13 artiklan säännösten mukaisesti. Pk-yritykset saavat tällaisista menettelyistä huolimatta aloittaa päätoimipaikkaverotusta koskevien sääntöjen soveltamisen.

Jos ilmoitusviranomainen toteaa, että kelpoisuusvaatimukset eivät täyty, sen on ilmoitettava asiasta päätoimipaikalle kahden kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitettua tiedoksiannosta, ja päätoimipaikka voi hakea asiaan muutosta kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

4. Kun isäntäjäsenvaltio toteaa, että sen alueella oleva pk-yritys katsotaan kiinteäksi toimipaikaksi, sen on ilmoitettava asiasta ilmoitusviranomaiselle. Tiedon saatuaan ilmoitusviranomaisen on ilmoitettava isäntäjäsenvaltion toimivaltaiselle veroviranomaiselle, soveltaako päätoimipaikka päätoimipaikkaverotusta koskevia sääntöjä kiinteisiin toimipaikkoihinsa.

7 artikla

Päätoimipaikkaverotusta koskevien sääntöjen soveltamisen kesto

1. Päätoimipaikan, joka on päättänyt soveltaa yhdessä tai useammassa isäntäjäsenvaltiossa sijaitseviin kiinteisiin toimipaikkoihinsa päätoimipaikkaverotusta koskevia sääntöjä, on sovellettava kyseisiä sääntöjä viiden verovuoden ajan.
2. Kun 1 kohdassa tarkoitettu ajanjakso päättyy, päätoimipaikkaverotusta koskevia sääntöjä lakataan soveltamasta isäntäjäsenvaltioissa sijaitseviin kiinteisiin toimipaikkoihin, jollei päätoimipaikka ilmoita ilmoitusviranomaiselle 9 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, että se päättää jatkaa päätoimipaikkaverotusta koskevien sääntöjen soveltamista.

8 artikla

Päätoimipaikkaverotusta koskevien sääntöjen soveltamisen lopettaminen

1. Päätoimipaikkaverotusta koskevien sääntöjen soveltaminen on lopetettava ennen 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun viisivuotiskauden päättymistä, jos jompikumpi seuraavista toteutuu:
 - a) 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu pk-yritys siirtää verotuksellisen kotipaikkansa pois päätoimipaikan jäsenvaltiosta;
 - b) sen kiinteiden toimipaikkojen yhteenlaskettu liikevaihto on kahden viimeksi kuluneen verovuoden aikana ollut yli kolme kertaa suurempi kuin päätoimipaikan liikevaihto.
2. Kummassakin 1 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa päätoimipaikkaverotusta koskevien sääntöjen soveltaminen lopetetaan sitä verovuotta seuraavana verovuonna, jona 1 kohdassa tarkoitetut syyt ilmenevät.
3. Ilmoitusviranomaisen on ilmoitettava isäntäjäsenvaltioille 1 kohdassa tarkoitetusta soveltamisen lopettamisesta ennen sen verovuoden päättymistä, jona soveltamisen lopettamisen syyt ilmenevät.
4. Jos 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu pk-yritys siirtää verotuksellisen kotipaikkansa toiseen jäsenvaltioon, se voi päättää soveltaa 4–7 artiklan mukaisesti sen jäsenvaltion päätoimipaikkaverotusta koskevia sääntöjä, jossa sen uusi verotuksellinen kotipaikka sijaitsee. Tätä pidetään uutena päätöksenä.

9 artikla

Päätoimipaikkaverotusta koskevien sääntöjen soveltamispäätöksen uusiminen

1. Jos päätoimipaikka haluaa uusia päätöksensä, sen on annettava asia tiedoksi ilmoitusviranomaiselle vähintään kuusi kuukautta ennen 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun määräajan päättymistä ja lueteltava isäntäjäsenvaltioiden nimet. Ilmoitusviranomaisen on tarkistettava, täyttääkö pk-yritys edelleen 4 artiklassa säädettyt kelpoisuusvaatimukset.
2. Ilmoitusviranomaisen on vahvistettava päätöksen uusiminen kahden kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun tiedoksiannon vastaanottamisesta sen jälkeen, kun se on tarkistanut, että 4 artiklassa säädettyt kelpoisuusvaatimukset täyttyvät. Sen on ilmoitettava päätöksestään päätoimipaikalle ja annettava samalla tieto siitä, että 10 artiklassa säädettyjä epäämisperusteita ei sovelleta. Ilmoitusviranomaisen on ilmoitettava uusimisesta myös isäntäjäsenvaltioiden veroviranomaisille neljän kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun tiedoksiannon vastaanottamisesta.

10 artikla

Päätoimipaikkaverotusta koskevien sääntöjen soveltamisen uusimisen epääminen

Päätoimipaikalla ei ole oikeutta uusia päätöstä soveltaa päätoimipaikkaverotusta koskevia sääntöjä, jos sen viisivuotiskauden aikana, jolloin päätoimipaikkaverotusta koskevia sääntöjä on alun perin sovellettu, on ilmennyt jokin seuraavista:

- a) sen kiinteiden toimipaikkojen yhteenlaskettu liikevaihto on minkä tahansa kahden erikseen tarkastellun verovuoden aikana ollut yli kaksi kertaa suurempi kuin päätoimipaikan liikevaihto;
- b) pk-yritys on perustanut yhden tai useamman tytäryrityksen unioniin tai sen ulkopuolelle;

- c) edellä 2 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetty kriteeri ei ole täytynyt kahden peräkkäisen verovuoden ajan.

11 artikla

Päätoimipaikkaverotusta koskevan ilmoituksen jättäminen, verotuspäätös ja viranomaisten välinen koordinointi

1. Päätoimipaikan on jätettävä päätoimipaikkaverotusta koskeva ilmoitus ilmoitusviranomaiselle.
2. Päätoimipaikkaverotusta koskevassa ilmoituksessa on oltava seuraavat tiedot:
 - a) pk-yrityksen verovelvollisuus päätoimipaikan jäsenvaltiossa veronalaisen tuloksensa osalta;
 - b) pk-yrityksen verovelvollisuus muissa jäsenvaltioissa kunkin kiinteän toimipaikkansa veronalaisen tuloksen osalta. Verovelvollisuus lasketaan soveltamalla päätoimipaikkaverotusta koskevien sääntöjen mukaisesti laskettuun veronlaiseen tulokseen isäntjäsenvaltion kansallista verokantaa.
3. Jos pk-yrityksen yhden tai useamman kiinteän toimipaikan ei isäntjäsenvaltion lainsäädännön nojalla tarvitse laatia erillistä tilinpäätöstä, päätoimipaikkaverotusta koskevassa ilmoituksessa on oltava seuraavat tiedot:
 - a) kiinteään toimipaikkaan tai kiinteisiin toimipaikkoihin kohdennetut varat ja velat;
 - b) kiinteään toimipaikkaan tai kiinteisiin toimipaikkoihin kohdennetut voitot muissa jäsenvaltioissa.
4. Ilmoitusviranomaisen on annettava seuraavat ilmoitukset:
 - a) päätoimipaikkaa koskeva verotuspäätös;
 - b) kutakin kiinteää toimipaikkaa koskeva alustava verotuspäätös.
5. Ilmoitusviranomaisen on toimitettava isäntjäsenvaltion veroviranomaisille seuraavat asiakirjat ja tiedot 14 artiklan sääntöjen mukaisesti:
 - a) päätoimipaikkaverotusta koskeva ilmoitus, jonka mukana ovat jäljennökset tilinpäätöksestä ja muista päätoimipaikan jäsenvaltion lainsäädännössä edellytetyistä ja sen mukaisesti laadituista asiakirjoista;
 - b) kutakin kiinteää toimipaikkaa koskeva alustava verotuspäätös;
 - c) tarvittaessa muut tiedot, joiden perusteella voidaan määrittää muiden kansallisten tai alueellisten voittoon perustumattomien tai voittoon perustuvien verojen tai lisämaksun määrä tai muita samankaltaisia henkilökohtaisen tuloveron piirteitä isäntjäsenvaltion verosääntöjen mukaisesti.

Tässä kohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettava direktiivin 2011/16/EU [8 ae] artiklassa tarkoitetun automaattista tietojenvaihtoa käyttäen.
6. Isäntjäsenvaltion veroviranomaisen on hyväksyttävä tai hylättävä 5 kohdan b alakohdassa tarkoitettu alustava verotuspäätös kahden kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta ja ilmoitettava asiasta ilmoitusviranomaiselle.
7. Jos isäntjäsenvaltion veroviranomainen hyväksyy alustavan verotuspäätöksen tai ei reagoi 6 kohdassa tarkoitettuun määräaikaan mennessä, alustavasta verotuspäätöksestä tulee lopullinen, ja päätoimipaikka voi hakea siihen muutosta ilmoitusviranomaiselta päätoimipaikan jäsenvaltion kansallisten sääntöjen mukaisesti.

8. Jos isäntäjäsenvaltion veroviranomainen hylkää alustavan verotuspäätöksen, sen on tarkistettava alustavaa verotuspäätöstä siltä osin kuin on kyse voittojen kohdentamisesta kiinteään toimipaikkaan isäntäjäsenvaltion ja päätoimipaikan jäsenvaltion välillä kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn kahdenvälisen sopimuksen määräysten mukaisesti. Kun voittojen kohdentamista kiinteään toimipaikkaan on tarkistettu ja asiasta on annettu tieto ilmoitusviranomaiselle direktiivin 2011/16/EU 8 ae artiklan mukaisesti, ilmoitusviranomaisen on laskettava veronalainen tulos uudelleen päätoimipaikan jäsenvaltion verosääntöjen mukaisesti, ja kyseisen jäsenvaltion on annettava tarkistettu verotuspäätös. Verovelvollisella on oikeus hakea muutosta tähän tarkistettuun verotuspäätökseen päätoimipaikan jäsenvaltion tuomioistuimissa. Kiinteään toimipaikkaan kohdennettujen voittojen määrää koskevat riidat ratkaistaan sovellettavan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn kahdenvälisen sopimuksen tai 10 päivänä lokakuuta 2017 annetun neuvoston direktiivin (EU) 2017/1852¹⁷ säännösten mukaisesti.
8. 9. Jos tietyt kiinteän toimipaikan työntekijöihin liittyvät menot ovat isäntäjäsenvaltion verosääntöjen nojalla verovähennyskelpoisia siltä osin kuin kyseisiä määriä verotetaan työntekijän tasolla tai ne ovat sosiaaliturvamaksujen alaisia eikä päätoimipaikan jäsenvaltiossa ole vastaavaa verokohtelua, joka mahdollistaisi tällaisen vähennyksen, päätoimipaikan ja isäntäjäsenvaltion on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet ehkäistäkseen mahdolliset verokohtelun eroavaisuudet .

12 artikla

Kiinteille toimipaikoille lankeavan veron kantaminen isäntäjäsenvaltioissa

1. Päätoimipaikan on täytettävä ilmoitusviranomaisen välityksellä tuloverovelvollisuutensa sekä oman veronalaisen tuloksensa että isäntäjäsenvaltiossa sijaitsevien kiinteiden toimipaikkojen veronalaisen tuloksen osalta.
2. Ilmoitusviranomaisen on kannettava veroa määrä, joka vastaa päätoimipaikan kunkin unionissa sijaitsevan kiinteän toimipaikan verovelvollisuutta, sovellettava isäntäjäsenvaltion verokantaa ja siirrettävä kyseinen määrä isäntäjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.
3. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tarvittavat käytännön järjestelyt, joilla varmistetaan kiinteiden toimipaikkojen verovelvollisuuden määrää vastaavan veron kantaminen ja siirtäminen päätoimipaikan jäsenvaltiosta isäntäjäsenvaltioon. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 15 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

13 artikla

Tarkastukset, oikeussuojakeinot ja riitojenratkaisu

1. Jollei toisin säädetä, tämän direktiivin säännöt eivät vaikuta jäsenvaltioiden kansallisiin sääntöihin, jotka koskevat paikallisia verotarkastuksia, oikeussuojakeinoja ja -menettelyjä tai riitojenratkaisumekanismeja, jotka ovat käytettävissä unionin tasolla tai joista

¹⁷ Neuvoston direktiivi (EU) 2017/1852, annettu 10 päivänä lokakuuta 2017, veroriitojen ratkaisumekanismeista Euroopan unionissa (EUVL L 265, 14.10.2017, s. 1–14).

määrätään sovellettavissa kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskeissa kahdenvälisissä verosopimuksissa.

2. Isäntjäsenvaltion veroviranomainen voi pyytää yhdessä ilmoitusviranomaisen kanssa tehtävää tarkastusta, joka koskee kiinteän toimipaikan veronalaisen tuloksen laskemista päätoimipaikkaverotusta koskevien sääntöjen mukaisesti, voittojen kohdentamista kiinteään toimipaikkaan ja/tai sovellettavaa verokantaa. Yhteiset tarkastukset on tehtävä neuvoston direktiivin 2011/16/EU¹⁸ mukaisesti. Sen estämättä, mitä edellä mainitussa direktiivissä säädetään, pyynnön vastaanottaneen toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä tällainen isäntjäsenvaltion viranomaisten pyyntö.

14 artikla

Direktiivin 2011/16/EU muuttaminen

1. Muutetaan 15 päivänä helmikuuta 2011 annettu direktiivi 2011/16/EU¹⁹ seuraavasti:

- 1) Muutetaan 3 artiklan 9 alakohta seuraavasti:

- a) korvataan a alakohta seuraavasti: ”kun sovelletaan 8 artiklan 1 kohtaa sekä 8 a–8 ae artiklaa, ilman edeltävää pyyntöä tapahtuvaa ennalta määriteltujen tietojen järjestelmällistä ilmoittamista toiselle jäsenvaltiolle ennalta vahvistetuin säännöllisin väliajoin. Kun sovelletaan 8 artiklan 1 kohtaa, saatavilla olevilla tiedoilla tarkoitetaan tiedot ilmoittavan jäsenvaltion verotusasiakirjoissa olevia tietoja, jotka voidaan saada käyttöön kyseisen jäsenvaltion tiedonkeruu- ja käsittelymenettelyn mukaisesti.”
- b) korvataan c alakohta seuraavasti: ”kun sovelletaan muita tämän direktiivin säännöksiä kuin 8 artiklan 1 ja 3 a kohtaa sekä 8 a–8 ae artiklaa, a ja b alakohdassa säädettyä ennalta määriteltujen tietojen järjestelmällistä ilmoittamista.”

- 2) Lisätään 8 ae artikla seuraavasti:

”8 ae artikla

Pakollisen automaattisen tietojenvaihdon laajuus ja edellytykset, kun on päätetty soveltaa päätoimipaikkaverotusta koskevia sääntöjä, päätoimipaikkaverotusta koskevia ilmoituksia ja alustavia verotuspäätöksiä

- 1.1. Jos mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevan päätoimipaikkaan perustuvan verotusjärjestelmän vahvistamisesta annetun direktiivin²⁰ 3 artiklan 2 alakohdassa määriteltä päätoimipaikka, joka päättää soveltaa päätoimipaikkaverotusta koskevia sääntöjä kiinteisiin toimipaikkoihinsa kyseisen direktiivin 6 artiklan mukaisesti, täyttää tällaisten sääntöjen soveltamista koskevat kelpoisuusvaatimukset, päätoimipaikan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on automaattista tietojenvaihtoa käyttäen ilmoitettava kiinteän toimipaikan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, että kyseisen kiinteän toimipaikan veronalainen tulos lasketaan päätoimipaikkaverotusta koskevien sääntöjen mukaisesti. Tällainen ilmoitus on tehtävä kahden kuukauden

¹⁸ Neuvoston direktiivi 2011/16/EU, annettu 15 päivänä helmikuuta 2011, hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta (EUVL L 64, 11.3.2011, s. 1).

¹⁹ Neuvoston direktiivi 2011/16/EU, annettu 15 päivänä helmikuuta 2011, hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta (EUVL L 64, 11.3.2011, s. 1).

²⁰ Direktiivi...[Julkaisutoimisto: Lisätään kyseisen direktiivin numero, päivämäärä, nimi ja EUVL-viite].

kuluessa siitä, kun päätoimipaikka on ilmoittanut päätöksestään soveltaa päätoimipaikkaverotusta koskevia sääntöjä.

- 1.2. Kiinteän toimipaikan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava päätoimipaikan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle alueellaan sijaitsevien kiinteiden toimipaikkojen verovelvollisuuden määrittämisessä sovellettava verokanta kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun päätoimipaikan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on antanut tiedoksi päätoimipaikkaverotusta koskevien sääntöjen soveltamisesta tehdyn päätöksen.
- 1.3. Päätoimipaikan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on automaattista tietojenvaihtoa käyttäen toimitettava tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tiedot kiinteiden toimipaikkojen jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille 21 artiklan nojalla hyväksytyjä käytännön järjestelyjä noudattaen.
- 1.4. Tietoihin, jotka jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on 1 kohdan nojalla toimitettava, kuuluvat seuraavat:
 - i) päätoimipaikkaverotusta koskeva ilmoitus;
 - ii) jäljennökset tilinpäätöksestä ja muista päätoimipaikkavalTION lainsäädännössä edellytetyistä ja sen mukaisesti laadituista asiakirjoista;
 - iii) kutakin kiinteää toimipaikkaa koskeva alustava verotuspäätös;
 - iv) tarvittaessa muut tiedot, joiden perusteella voidaan määrittää muiden kansallisten tai alueellisten voittoon perustumattomien tai voittoon perustuvien verojen tai lisämaksujen määrä tai muita samankaltaisia henkilökohtaisen tuloveron piirteitä isäntäjäsenvaltion verosääntöjen mukaisesti.
- 1.5. Tietojenvaihto on toteutettava välittömästi sen jälkeen, kun alustava verotuspäätös on annettu, ja viimeistään kuukauden kuluttua sen antamisesta.
- 1.6. Silloin kun kiinteän toimipaikan jäsenvaltion veroviranomainen tarkistaa alustavaa verotuspäätöstä siltä osin kuin on kyse voittojen kohdentamisesta kiinteään toimipaikkaan isäntäjäsenvaltion ja päätoimipaikan jäsenvaltion välillä kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn kahdenvälisen sopimuksen määräysten mukaisesti, kiinteän toimipaikan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on sen jälkeen, kun se on hylännyt päätoimipaikan jäsenvaltion laatiman alustavan verotuspäätöksen, toimitettava päätoimipaikan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tarkistettu verotuspäätös kuukauden kuluessa sen antamisesta, jotta kiinteän toimipaikan veronalainen tulos voidaan laskea uudelleen, antaa tarkistettu verotuspäätös ja kantaa vero.
- 1.7. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä käytännön järjestelyt, jotka ovat tarpeen tässä 8 artiklassa tarkoitetun ilmoituksen muoto-, sisältö- ja kielivaatimusten määrittämiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”
- J.
2. Korvataan 20 artiklan 4 kohta seuraavasti:
 4. Edellä olevien 8 artiklan, 8 ac artiklan ja 8 ae artiklan mukainen automaattinen tietojenvaihto on tehtävä käyttämällä komission 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistamaa vakiomuotoista tiedonsiirtoformaattia, jonka tarkoituksena on helpottaa tällaista automaattista tietojenvaihtoa.”

III LUKU LOPPUSÄÄNNÖKSET

15 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011²¹ tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

16 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle tämän direktiivin voimaantulopäivästä määräämättömäksi ajaksi 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä].
3. Neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi neuvostolle.
6. Edellä olevan 2 artiklan 2 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos neuvosto on ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittanut komissiolle, että se ei vastusta säädöstä. Neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

17 artikla

Ilmoittaminen Euroopan parlamentille

Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille delegoitujen säädösten antamisesta ja siitä, jos neuvosto on vastustanut niitä tai kumonnut säädösvallan siirron.

²¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

18 artikla

Tietosuoja

1. Jäsenvaltiot voivat käsitellä henkilötietoja tämän direktiivin nojalla kelpoisuusvaatimusten tarkistamiseksi tai tämän direktiivin 4, 9 ja 11 artiklassa tarkoitetun verovelvollisuuden määrittämiseksi. Kun henkilötietoja käsitellään tämän direktiivin mukaisesti kelpoisuusvaatimusten tarkistamiseksi tai verovelvollisuuden määrittämiseksi, jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia on pidettävä asetuksen (EU) 2016/679 4 artiklan 7 alakohdassa tarkoitettuina rekisterinpitäjinä niiden tämän direktiivin mukaisen toiminnan yhteydessä.
2. Tämän direktiivin mukaisesti käsiteltäviä tietoja, henkilötiedot mukaan lukien, on säilytettävä vain niin kauan kuin on tarpeen tämän direktiivin tavoitteiden, joita ovat erityisesti kelpoisuusvaatimusten tarkistaminen ja verovelvollisuuden määrittäminen, saavuttamiseksi, kunkin rekisterinpitäjän kansallisia vanhentumissääntöjä noudattaen eikä missään tapauksessa kauempaa kuin kymmenen vuotta.

19 artikla

Tämän direktiivin toimivuuden uudelleentarkastelu

1. Viiden vuoden kuluttua tämän direktiivin soveltamisen alkamisesta komissio tarkastelee ja arvioi sen toimivuutta ja antaa siitä kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotus tämän direktiivin muuttamiseksi.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle direktiivin arvioinnin kannalta merkitykselliset tiedot 3 kohdan mukaisesti, mukaan lukien yhdistetyt tiedot kelpoisuusvaatimukset täyttävien pk-yritysten lukumäärästä verrattuna järjestelmän valinneiden pk-yritysten lukumäärään, niiden liikevaihto ja säännösten noudattamisesta aiheutuvat kustannukset suhteessa liikevaihtoon; tiedot niiden pk-yritysten lukumäärästä, jotka ovat laajentaneet toimintaansa rajojen yli perustamalla kiinteän toimipaikan, ja niiden pk-yritysten lukumäärästä, joihin päätoimipaikkaverotusta koskevia sääntöjä ei tytäryrityksen perustamisen vuoksi voida soveltaa, tai säännösten noudattamisesta aiheutuvista kustannuksista, joita aiheutuu vaihtoehtoa soveltaville pk-yrityksille.
3. Komissio täsmentää täytäntöönpanosäädöksillä 2 kohdassa tarkoitetut tiedot, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava arviointia varten, sekä kyseisten tietojen toimittamismuodon ja -edellytykset.
4. Komissio pitää sille 2 kohdan mukaisesti toimitetut tiedot luottamuksellisina unionin toimielimiin sovellettavien säännösten ja tämän direktiivin 18 artiklan mukaisesti.
5. Jäsenvaltion komissiolle 2 kohdan mukaisesti toimittamia tietoja sekä kaikkia komission tällaisia tietoja käyttäen laatimia kertomuksia tai asiakirjoja voidaan lähettää muille jäsenvaltioille. Lähetettyjä tietoja koskee samankaltaisille tiedoille tiedot vastaanottaneen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä säädetty salassapitovelvollisuus.

20 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät säännökset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2026.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Kun tämä direktiivi on tullut voimaan, jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden tässä direktiivissä säänneltyjä kysymyksiä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten luonnokset, jotka jäsenvaltiot aikovat antaa, toimitetaan komissiolle riittävän ajoissa, jotta se voi esittää huomautuksensa.

21 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

22 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

SÄÄDÖSEHDOTUKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS

1. PERUSTIEDOT EHDOTUKSESTA/ALOITTEESTA

1.1. Ehdotuksen/aloitteen nimi

Neuvoston direktiivi (EU) 2023/XXX, annettu XX, mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevan päätoimipaikkaverotukseen perustuvan järjestelmän perustamisesta ja direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta

1.2. Toimintalohko(t)

Veropolitiikka

1.3. Ehdotus/aloite liittyy

X uuteen toimeen

☐ uuteen toimeen, joka perustuu pilottihankkeeseen tai valmistelutoimeen²²

☐ käynnissä olevan toimen jatkamiseen

☐ yhden tai useamman toimen sulauttamiseen tai uudelleen suuntaamiseen johonkin toiseen/uuteen toimeen

1.4. Tavoite (Tavoitteet)

1.4.1. Yleistavoite (Yleistavoitteet)

Ehdotuksen tavoitteena on luoda verokehys, jolla tuetaan sisämarkkinoita, erityisesti pk-yrityksiä. EU:n yritysten verotettavan tulon laskentaan ei tällä hetkellä ole yhteistä yhtiöverojärjestelmää vaan kansallisia järjestelmiä on 27 erilaista, minkä vuoksi yritysten on vaikea ja kallista harjoittaa liiketoimintaa sisämarkkinoilla. Ehdotuksessa otetaan huomioon tarve verotukselliseen varmuuteen ja helpotetaan verosäännösten noudattamista tietyille pk-yrityksille, jotka ovat toimintansa laajentamisen alkuvaiheessa ja joilla on näin ollen veronalaista toimintaa muissa jäsenvaltioissa kuin kotijäsenvaltiossaan (päätoimipaikan valtio). Tätä varten ehdotus perustuu erityisesti vastavuoroisen tunnustamisen kehykseen, jossa jäsenvaltiot, joihin toimintaa laajennetaan (kiinteän toimipaikan sijaintipaikka), hyväksyvät sen, että laskettaessa kiinteän toimipaikan verotettavaa tulosta sen alueella sovelletaan päätoimipaikan valtion verosääntöjä.

1.4.2. Erityistavoite (Erityistavoitteet)

Erityistavoite

1) Ehdotuksen ensimmäisenä erityistavoitteena on vähentää sääntöjen noudattamisesta pk-yrityksille aiheutuvia kustannuksia. Koska ehdotus tarjoaa EU:n yrityksille yhteisen kehyksen, joka mahdollistaa yhden ainoan verosääntöjen kokonaisuuden soveltamisen, kun ne toimivat toisessa jäsenvaltiossa kiinteän toimipaikan kautta, nykyiseen toimintaympäristöön verrattuna yrityksillä kuluu vähemmän resursseja sääntöjen noudattamiseen.

2) Ehdotuksella pyritään myös kannustamaan erityisesti pk-yritysten laajentumista valtioiden rajojen yli, kun ne ovat toimintansa laajentamisen alkuvaiheessa.

²²

Sellaisina kuin nämä on määritelty varainhoitoasetuksen 58 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa.

3) Lisäksi ehdotuksella edistetään tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamista pk-yritysten osallistumiselle sisämarkkinoille, sillä pk-yritysten kustannukset verosäännösten noudattamisesta ovat yleensä suhteettomia, mikä muihin, suurempiin toimijoihin verrattuna vaikuttaa niiden liiketoimintaa koskevaan päätöksentekoon merkittävästi.

1.4.3. Odotettavissa olevat tulokset ja vaikutukset

Selvitys siitä, miten ehdotuksella/aloitteella on tarkoitus vaikuttaa edunsaajien/kohderyhmän tilanteeseen

Ehdotuksella otetaan käyttöön yhteinen verosääntöjen kehys, jonka avulla soveltamisalaan kuuluvat pk-yritykset voivat edelleen soveltaa itselleen tuttuja verosääntöjä (kotijäsenvaltionsa verosääntöjä: päätoimipaikkaverotusta koskevat säännöt) myös silloin, kun ne toimivat toisessa jäsenvaltiossa kiinteän toimipaikan kautta. Pää tarkoituksena on yksinkertaistaa tilannetta verovelvollisten kannalta ja edistää kasvua ja investointeja sisämarkkinoilla samalla kun yritysten toimintaedellytyksiä tasapuolistetaan.

1.4.4. Tulosindikaattorit

Selvitys siitä, millaisin indikaattorein ehdotuksen/aloitteen etenemistä ja tuloksia seurataan.

Erityistavoitteet	Indikaattorit	Mittausvälineet
Verosäännösten noudattamisesta pk-yrityksille aiheutuvien kustannusten väheneminen	Sääntöjen noudattamisesta pk-yrityksille aiheutuvat kustannukset suhteessa niiden liikevaihtoon ja vastaaviin pk-yrityksiin, jotka eivät sovelleta ehdotettua yksinkertaistamista	Verotuksen ja tulliliiton pääosaston yhteistyössä jäsenvaltioiden veroviranomaisten kanssa toteuttama pk-yritysten verotukseen liittyviä kysymyksiä koskeva kyselytutkimus mahdollisesti ulkopuolisella avulla
Pk-yritysten kannustaminen rajatylittävään toiminnan laajentamiseen	- Niiden pk-yritysten lukumäärä, jotka ovat päättäneet soveltaa järjestelmää - Niiden pk-yritysten lukumäärä, jotka ovat laajentaneet toimintaansa rajojen yli perustamalla kiinteän toimipaikan - Niiden pk-yritysten lukumäärä, jotka eivät enää kuulu soveltamisalaan, koska ovat perustaneet tytäryrityksen - Sidosryhmiltä saatu palaute päätoimipaikkaverotusta koskevien sääntöjen käytännön soveltamisesta ja vaikutuksista	- Päivitetyn version käyttäminen Euroopan komission teettämästä pk-yritysten suorituskykyä koskevasta tutkimuksesta niin, että siihen sisällytetään kysymyksiä, joilla saadaan tietoa näistä indikaattoreista - Verotuksen ja tulliliiton pääosaston jäsenvaltioiden veroviranomaisille jakama yhdistettyjä tietoja sisältävä selvitys, jonka tiedot olisivat saatavilla - Verotuksen ja tulliliiton pääosaston jäsenvaltioiden veroviranomaisilta saamat tiedot - Erilaisten EU:n foorumeiden käyttö

Tasapuolisten toimintaedellytysten varmistaminen pk-yritysten osallistumiselle sisämarkkinoille	• Niiden pk-yritysten lukumäärä, jotka ovat laajentaneet toimintaansa rajojen yli perustamalla kiinteän toimipaikan • Soveltamisalaan kuuluvien pk-yritysten liikevaihto suhteessa vertailukelpoiseen pk-yritykseen, jotka eivät sovelleta ehdotettua yksinkertaistamista • Sidosryhmiltä saatu palaute päätoimipaikkaverotusta koskevien sääntöjen käytännön soveltamisesta ja vaikutuksista	palautteen saamiseksi kansallisilta viranomaisilta ja pk-yritysten edustajilta •
---	---	--

1.5. Ehdotuksen/aloitteen perustelut

1.5.1. Tarpeet, joihin ehdotuksella/aloitteella vastataan lyhyellä tai pitkällä aikavälillä sekä aloitteen yksityiskohtainen toteutusajataulu

Järjestelmä on vapaaehtoinen pk-yrityksille, joilla on rajatylittävää toimintaa kiinteiden toimipaikkojen kautta. On vaikeaa ennakoida, niiden verovelvollisten kokoa/lukumäärää, jotka päättäisivät soveltaa järjestelmää.

Tietojenvaihto on kohdennettua ja se tapahtuu ainoastaan asianomaisten jäsenvaltioiden kesken (päätoimipaikan jäsenvaltio ja isäntäjäsenvaltiot).

Kun päätoimipaikka täyttää vaatimukset ja päättää soveltaa päätoimipaikkaverotusta koskevia sääntöjä, asianomaiset jäsenvaltiot vaihtavat keskenään asiaan liittyviä asiakirjoja, kuten veroilmoituksia, verotuspäätöksiä ja tilinpäätöksiä. Rajoitettu tietojenvaihto isäntäjäsenvaltiosta päätoimipaikan jäsenvaltioon kattaa sovellettavan verokannan.

Helpottaakseen virkamiesten toimintaa ja viestintää asianomaisten jäsenvaltioiden välillä komission on toteutettava tarvittavat käytännön järjestelyt, mukaan lukien toimenpiteet tietojen välittämisen yhdenmukaistamiseksi jäsenvaltioiden välillä.

Automaattista tietojenvaihtoa varten päätoimipaikan jäsenvaltion on toimitettava tässä ehdotuksessa vaadittuja tietoja isäntäjäsenvaltioille ja päinvastoin asianomaisten jäsenvaltioiden kahdenvälisen verkon kautta sähköisesti käyttäen EU:n yhteistä viestintäverkkoa (CCN), joka on kaikkien jäsenvaltioiden käytettävissä. Komissio laati käytettävän kaavan myöhemmin. Komission tehtävänä on antaa jäsenvaltioiden käyttöön tietojenvaihtoa CCN. Komissio on tietojen käsittelijä, jolla on rajoitettu pääsy tietoihin. Yleisesti ottaen ehdotuksessa käytetään DAC-direktiivin mukaisia jo nyt sovellettavia käytännön järjestelyjä.

Mitä tulee tietojenvaihdossa käytettävän formaatin luomiseen, jäsenvaltiot ja komissio tarvitsevat jonkin verran aikaa ehdotuksen hyväksymisen jälkeen voidakseen ottaa käyttöön järjestelmät, jotka mahdollistavat jäsenvaltioiden välisen tietojenvaihdon. EU:n osallistumisesta saatava lisäarvo (joka voi olla seurausta eri tekijöistä, kuten koordinoinnin paranemisesta, oikeusvarmuudesta tai toiminnan vaikuttavuuden tai

täydentävyyden paranemisesta). EU:n osallistumisesta saatavalla lisäarvolla tarkoitetaan tässä kohdassa arvoa, jonka EU:n osallistuminen tuottaa sen arvon lisäksi, joka olisi saatu aikaan pelkillä jäsenvaltioiden toimilla.

Jäsenvaltioiden yksittäiset toimet eivät olisi tehokas ja vaikuttava ratkaisu, jolla varmistettaisiin toteuttamiskelpoinen yhteinen verokehys rajojen yli toimiville pk-yrityksille. Sen sijaan, että kukin jäsenvaltio osoittaisi erikseen henkilöresurssit saman rajatylittävää toimintaa harjoittavan verovelvollisen verovelvollisuuden määrittämiseen, nämä käytettävissä olevat resurssit käytetään nyt asianomaisten veroviranomaisten välisen tietojenvaihdon avulla kollektiivisesti vaikuttavammin ja kohdennetummin. EU:n tason lähestymistapa vaikuttaa paremmalta, koska se voi helpottaa tämän verkon toimintaa ja viestintää sekä lisätä johdonmukaisuutta ja vähentää veronmaksajien ja veroviranomaisten hallinnollista taakkaa.

1.5.2. Vastaavista toimista saadut kokemukset

Aloite on uusi mekanismi. Vaikutustenarvioinnissa parhaaksi arvioitu vaihtoehto on yhden luukun periaate. Tämä vaihtoehto tarkoittaa, että päätoimipaikkaverotusta koskeva ilmoitus käsiteltäisiin keskitetysti ilmoitusviranomaisen kautta, ja sama koskisi päätoimipaikan ja kiinteiden toimipaikkojen erillisiä verotuspäätöksiä, kun taas tarkastukset, muutoksenhaku ja riitojenratkaisu säilyisivät pääasiassa paikallisina kansallisen verotuksellisen itsemääräämisoikeuden mukaisesti. Vaihtoehdossa asetetaan etusijalle yksinkertaisuus ja säilytetään verohallinnoille aiheutuva hallinnollinen rasite kohtuullisella tasolla, mutta samalla luodaan paras mahdollinen tasapaino yhden luukun periaatteen yksinkertaisuuden ja jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten roolin välillä. Tämän on määrä vähentää sääntöjen noudattamisesta pk-yrityksille ja veroviranomaisille aiheutuvia kustannuksia ainakin vähitellen ja vaalia sisämarkkinoita kasvun ja investointien ympäristönä.

Päätoimipaikan jäsenvaltion ja isäntäjäsenvaltion kahdenvälisellä verkostolla on tärkeä rooli tässä tasapainossa. Ne pyrkivät varmistamaan sujuvan viestinnän sekä riittävän ja oikea-aikaisen tietojenvaihdon.

1.5.3. Yhteensopivuus monivuotisen rahoituskehyksen kanssa ja mahdolliset synergiaedut suhteessa muihin kyseeseen tuleviin välineisiin

Komissio on sitoutunut tekemään lainsäädäntöehdotuksen pk-yritysten verotuksen yksinkertaistamisesta. Se ilmoitti tästä 2000-luvun yritysverotuksesta antamassaan tiedonannossa, ja puheenjohtaja Ursula von der Leyen vahvisti asian vuonna 2022 unionin tilasta pitämässään puheessa. Ehdotuksessa hyödynnetään mahdollisuuksien mukaan niitä menettelyjä, järjestelyjä ja tietoteknisiä välineitä, jotka on jo otettu käyttöön tai joita ollaan kehittämässä hallinnollista yhteistyötä koskevan direktiivin puitteissa.

1.5.4. Arvio käytettävissä olevista rahoitusvaihtoehdoista, mukaan lukien mahdollisuudet määrärahojen uudelleenkohdentamiseen

Aloitteen täytäntöönpanokustannukset rahoitetaan EU:n talousarviosta, joka koskee ainoastaan automaattisen tietojenvaihtojärjestelmän keskeisiä osia. Muutoin kaavailtujen toimenpiteiden täytäntöönpano on jäsenvaltioiden vastuulla.

1.6. Ehdotetun toimen/aloitteen kesto ja rahoitusvaikutukset

☐ kesto on rajattu

- ☐ toiminta alkaa [PP/KK]VVVV ja päättyy [PP/KK]VVVV.
- ☐ maksusitoumusmäärärahoihin kohdistuvat rahoitusvaikutukset koskevat vuosia VVVV–VVVV ja maksumäärärahoihin kohdistuvat rahoitusvaikutukset vuosia VVVV–VVVV.

☒ kesto ei ole rajattu

- Käynnistysvaihe alkaa vuonna VVVV ja päättyy vuonna VVVV,
- minkä jälkeen toteutus täydessä laajuudessa.

1.7. Suunniteltu talousarvion toteuttamistapa / Suunnitellut talousarvion toteuttamistavat²³

☒ Suora hallinnointi, jonka komissio toteuttaa käyttämällä

- ☒ yksiköitään, myös unionin edustustoissa olevaa henkilöstöään
- ☐ toimeenpanovirastoja

☐ Hallinnointi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa

☐ Välillinen hallinnointi, jossa täytäntöönpanotehtäviä on siirretty

- ☐ kolmansille maille tai niiden nimeämille elimille
- ☐ kansainvälisille järjestöille ja niiden erityisjärjestöille (tarkennettava)
- ☐ Euroopan investointipankille tai Euroopan investointirahastolle
- ☐ varainhoitoasetuksen 70 ja 71 artiklassa tarkoitetuille elimille
- ☐ julkisoikeudellisille yhteisöille
- ☐ sellaisille julkisen palvelun tehtäviä hoitaville yksityisoikeudellisille elimille, joille annetaan riittävät rahoitustakuut;
- ☐ sellaisille jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaisille elimille, joille on annettu tehtäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpano ja joille annetaan riittävät rahoitustakuut;
- ☐ henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia ja jotka nimetään asiaa koskevassa perussäädöksessä.
- *Jos käytetään useampaa kuin yhtä hallinnointitapaa, olisi annettava lisätietoja kohdassa "Huomautukset".*

Huomautukset:

Tämä ehdotus perustuu CCN-verkkoa käyttävän automaattisen tietojenvaihdon olemassa oleviin puitteisiin ja järjestelmiin. Komissio kehittää yhdessä jäsenvaltioiden kanssa standardoidut sähköiset lomakkeet ja muodot tietojenvaihtoa varten täytäntöönpanotoimenpiteiden avulla. Komissio vastaa jäsenvaltioiden välisen tietojenvaihdon mahdollistavan CCN-verkon

²³

Kuvaukset eri hallinnointitavoista ja viittaukset varainhoitoasetukseen ovat saatavilla budjettipääosaston verkkosivuilla osoitteessa:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

kehittämisestä ja toiminnasta, ja jäsenvaltiot sitoutuvat kehittämään tarvittavat kansalliset infrastruktuurit, jotka mahdollistavat CCN-verkon kautta tapahtuvan tietojenvaihdon.

2. HALLINNOINTI

2.1. Seuranta- ja raportointisäännöt

Ilmoitetaan sovellettavat aikavälit ja edellytykset.

Direktiivin täytäntöönpanon seurantaa ja arviointia varten on aluksi tarpeen antaa jäsenvaltioille aikaa ja kaikkea tarvittavaa apua, jotta EU:n säännöt voidaan panna asianmukaisesti täytäntöön.

Jäsenvaltioiden olisi toimitettava tässä direktiivissä käsitellyistä asioista antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle sekä toimitettava kaikki asian kannalta merkitykselliset tiedot, joita komissio mahdollisesti tarvitsee arviointia varten.

Arvioinnin lisäksi aloitteen vaikuttavuutta ja tehokkuutta seurataan säännöllisesti käyttäen joitakin ennalta määriteltäviä indikaattoreita:

- Sääntöjen noudattamisesta pk-yrityksille aiheutuvat kustannukset suhteessa niiden liikevaihtoon ja vastaaviin pk-yrityksiin, jotka eivät sovelta ehdotettua yksinkertaistamista.

- Niiden pk-yritysten lukumäärä, jotka ovat päättäneet soveltaa järjestelmää.

- Niiden pk-yritysten lukumäärä, jotka ovat laajentaneet toimintaansa rajojen yli perustamalla kiinteän toimipaikan.

- Niiden pk-yritysten lukumäärä, jotka eivät enää kuulu soveltamisalan, koska ovat perustaneet tytäryrityksen.

- Soveltamisalaan kuuluvien pk-yritysten liikevaihto suhteessa vertailukelpoisiin pk-yrityksiin, jotka eivät sovelta ehdotettua yksinkertaistamista.

Jäsenvaltioiden on toimitettava nämä tiedot komissiolle arviointia varten.

Komissio tarkastelee tilannetta jäsenvaltioissa viiden vuoden kuluttua ja julkaisee kertomuksen.

Tulokset sisällytetään Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31. joulukuuta 2031 mennessä annettavaan kertomukseen, johon liitetään tarvittaessa muutosehdotus.

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmä(t)

2.2.1. *Perustelut ehdotetu(i)lle hallinnointitavalle(/-tavoille), rahoituksen toteutusmekanismille(/-mekanismeille), maksujärjestelyille sekä valvontastrategialle*

Aloitteen täytäntöönpanossa tukeudutaan jäsenvaltioiden toimivaltaisiin viranomaisiin (veroviranomaisiin). Niiden vastuulla on niiden omien kansallisten järjestelmien rahoittaminen ja tarvittavien muutosten tekeminen, jotta mahdollistetaan tietojenvaihto CCN-verkoston kautta tämän ehdotuksen tarkoituksia varten.

Komissio tarjoaa infrastruktuurin, jonka avulla jäsenvaltioiden veroviranomaiset voivat vaihtaa tietoja keskenään. Komissio rahoittaa tietojenvaihdon mahdollistamista varten tarvittavat järjestelmät, joita käytetään valvontastrategian keskeisissä osissa (julkiset hankinnat, hankintojen tekninen todentaminen, sitoumusten ennakkovarmennus ja maksujen ennakkovarmennus).

2.2.2. Tiedot todetuista riskeistä ja niiden vähentämiseksi käyttöön otetuista sisäisistä valvontajärjestelmistä

Ehdotettu toimenpide perustuu pohjimmiltaan ilmoitusjärjestelmään, koska vaihdettavat verotiedot perustuvat verovelvollisen veroilmoituksissa ja tilinpäätöksissä ilmoittamiin tietoihin. Tähän sisältyy riski, että sellaiset pk-yritykset, joiden edellytetään tekevän itsearviointin substanssia koskevien kriteerien perusteella, jättävät ilmoittamatta tai antavat virheellisiä ilmoituksia. Jäsenvaltiot tekevät myöhemmin verotuspäätökset, joten ne voivat tarkastaa tällaiset itsearviointit. Kun tällaisia tarkastuksia tehdään, jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain tilastoja, mukaan lukien tarkastettujen yhteisöjen lukumäärä ja noudattamatta jättämisestä määrättävät seuraamukset.

Jotta voitaisiin puuttua siihen riskiin, että yhteisöt ja järjestelyt eivät noudata sääntöjä, ehdotukseen ei sisälly seuraamussäännöstöä, koska tukeudutaan kussakin jäsenvaltiossa jo käytössä olevaan veroasioiden seuraamussäännöstöön. Kansalliset veroviranomaiset ovat jo vastuussa seuraamusten täytäntöönpanosta ja yleisemmin ottaen ehdotuksen noudattamisen varmistamisesta. Seuraamukset otetaan käyttöön kansallisella tasolla. Lisäksi kansalliset veroviranomaiset voivat tehdä tarkastuksia sääntöjen noudattamatta jättämisen havaitsemiseksi ja torjumiseksi.

Hankintasopimukset

Varainhoitoasetuksissa määritellyt valvontamenetelmät: hankintasopimuksia laadittaessa sovelletaan aina komission yksiköiden vakiintuneita maksunvarmennusmenettelyjä ja kiinnitetään huomiota sopimusvelvoitteisiin sekä moitteettomaan varainhoitoon ja yleiseen hallintoon. Kaikissa komission ja edunsaajien välillä tehdyissä sopimuksissa määrätään petostentorjunnasta (valvonta, kertomukset jne.). Jokaisen yksittäisen sopimuksen perustana ovat laaditut yksityiskohtaiset ohjesäännöt. Hyväksymismenettelyssä noudatetaan ehdottomasti verotuksen ja tulliliiton pääosaston TEMPO-menetelmää: tulokset käydään läpi, niitä muutetaan tarvittaessa ja lopuksi ne hyväksytään (tai hylätään) erikseen. Yhtään laskua ei makseta ilman hyväksymiskirjettä.

Hankintojen tekninen todentaminen

Verotuksen ja tulliliiton pääosasto tarkistaa tulokset ja valvoo toimeksisaajien toimintaa ja niiden tuottamia palveluja. Pääosasto tekee toimeksisaajilleen myös säännöllisiä turvallisuus- ja laaduntarkastuksia. Laaduntarkastuksilla todennetaan, vastaavatko toimeksisaajien menettelyt tosiasiallisesti niiden laatusuunnitelmissa määriteltyjä sääntöjä ja menettelyjä. Turvallisuustarkastuksissa keskitytään yksittäisiin prosesseihin, menettelyihin ja järjestelyihin.

Edellä mainittujen valvontatoimenpiteiden lisäksi verotuksen ja tulliliiton pääosasto tekee tavanomaista varainhoidon valvontaa:

Sitoumusten ennakkovarmennus

Kaikki verotuksen ja tulliliiton pääosaston sitoumukset varmentaa Talous, julkiset hankinnat ja vaatimustenmukaisuus - yksikön päällikkö. Näin ollen sidotuista varoista 100 prosenttia on ennakkovarmennuksen piirissä. Tällä menettelyllä voidaan varmistua rahaliikenteen laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta.

Maksujen ennakkovarmennus

100 prosenttia maksuista varmennetaan etukäteen. Lisäksi osa maksuista valitaan satunnaisesti Talous, julkiset hankinnat ja vaatimustenmukaisuus -yksikön päällikön

suorittamaan ylimääräiseen ennakkovarmennukseen. Kattavuudelle ei aseteta tavoitetta, sillä tämän varmennuksen tarkoituksena on tarkastaa maksuja satunnaisesti ja todentaa, että kaikki maksut on käsitelty vaatimusten mukaisesti. Muut maksut käsitellään päivittäin voimassa olevia sääntöjä noudattaen.

Edelleenvaltuutettujen tulojen ja menojen hyväksyjien vakuutukset

Kaikki edelleenvaltuutetut tulojen ja menojen hyväksyjät allekirjoittavat kyseisen vuoden toimintakertomusta tukevia vakuutuksia. Nämä vakuutukset kattavat ohjelmassa toteutetut toimet. Edelleenvaltuutetut tulojen ja menojen hyväksyjät vakuuttavat, että talousarvion täytäntöönpanoon liittyvät toimet on hoidettu moitteettoman varainhoidon periaatteiden mukaisesti, että käytössä olevilla hallinnointi- ja valvontajärjestelmillä on saatu tyydyttävä varmuus rahaliikenteen laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta ja että näihin toimiin liittyvät riskit on tunnistettu ja ilmoitettu asianmukaisesti ja että niiden lieventämiseksi on ryhdytty toimeen.

- 2.2.3. *Valvonnan kustannustehokkuutta (valvontakustannusten suhde hallinnoitujen varojen arvoon) koskevat arviot ja perustelut sekä arviot maksujen suoritusajankohdan ja toimen päättämisaikajankohdan odotetuista virheriskitasoista*

Valvontatoimien avulla verotuksen ja tulliliiton pääosasto voi riittävällä tavalla varmistua menojen oikeellisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta ja vähentää sääntöjen noudattamatta jättämisestä aiheutuvaa riskiä. Edellä mainitun tarkastusstrategian toimet vähentävät mahdolliset riskit alle tavoitteen (2 prosenttia), ja niillä tavoitetaan kaikki edunsaajat. Kaikki riskejä vielä tästä vähentävät lisätoimet aiheuttaisivat suhteettoman suuria kustannuksia, minkä vuoksi niitä ei suunnitella. Edellä selostetun valvontastrategian täytäntöönpanoon liittyvät kokonaiskustannukset – Fiscalis 2027 -ohjelman alaisten menojen osalta – ovat vain 1,6 prosenttia kaikista maksuista. Sen odotetaan pysyvän samalla tasolla tämän aloitteen yhteydessä. Ohjelman valvontastrategialla rajoitetaan sääntöjen noudattamatta jättämisestä aiheutuva riski lähes olemattomaksi, ja se on ohjelmaan liittyviin riskeihin verrattuna oikeasuhteinen.

2.3. Toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi

Ilmoitetaan käytössä olevat ja suunnitellut ehkäisy- ja suojatoimenpiteet, esimerkiksi petostentorjuntastrategian pohjalta

Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) voi suorittaa tutkimuksia, muun muassa Euroopan parlamentin ja asetuksen (EY) N:o 1073/1999²⁴ sekä neuvoston asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96²⁵ säännösten ja menettelyjen mukaisesti selvittääkseen, onko avustussopimukseen tai - päätökseen taikka tämän asetuksen nojalla rahoitusta saaneen sopimukseen liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa.

²⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1073/1999, annettu 25 päivänä toukokuuta 1999, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista, EUVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

²⁵ Neuvoston asetus (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi, EUVL L 292, 15.11.1996, s. 2.

3. EHDOTUKSEN ARVIOIDUT RAHOITUSVAIKUTUKSET

3.1. Kyseeseen tulevat monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeet ja menopuolen budjettikohdat

- Talousarviossa jo olevat budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä.

Moni- vuotisen rahoitus- kehyksen otsake	Budjettikohta	Menolaji	Rahoitusosuudet			
	Lukumäärä: liite V, 2 osa, 11 kohta 03 04 0100	JM/EI-JM ²⁶	EFTA- mailta ²⁷	Ehdokas- mailta ²⁸	Kolman- silta mailta	Varainhoito- asetuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettut rahoitusosuudet
1 – Sisä- markkinat, innovointi ja digitaali- talous	Verotusjärjestelmien asianmukaisen toiminnan parantaminen	JM	EI	EI	EI	EI

- Uudet perustettaviksi esitetyt budjettikohdat

Monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeiden ja budjettikohtien mukaisessa järjestyksessä.

Moni- vuotisen rahoitus- kehyksen otsake	Budjettikohta	Menolaji	Rahoitusosuudet			
	Numero	JM/EI-JM	EFTA- mailta	Ehdokas- mailta	Kolman- silta mailta	Varainhoito- asetuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettut rahoitusosuudet
	[XX.YY.YY.YY]		KYLLÄ/ EI	KYLLÄ/E I	KYLLÄ/ EI	KYLLÄ/EI

²⁶ JM = jaksotetut määrärahat; EI-JM = jaksottamattomat määrärahat.

²⁷ EFTA: Euroopan vapaakauppaliitto.

²⁸ Ehdokasmaat ja soveltuvien osin Länsi-Balkanin mahdolliset ehdokasmaat.

3.2. Arvioidut vaikutukset määrärahoihin

3.2.1. Yhteenveto arvioituista vaikutuksista toimintamäärärahoihin

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä toimintamäärärahoja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää toimintamäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Monivuotisen rahoituskehysten otsake	Numero 1	Sisämarkkinat, innovointi ja digitaalitalous
---	-------------	--

Pääosasto: TAXUD			Vuosi N ²⁹	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			YHTEENSÄ
○ Toimintamäärärahat										
Budjettikohta ³⁰ 03.04.01	Sitoumukset	(1a)	0,200	0,400	0,200	0,100	0,090			0,990
	Maksut	(2 a)		0,200	0,400	0,200	0,100	0,090		0,990
Budjettikohta	Sitoumukset	(1b)								
	Maksut	(2b)								
Tiettyjen ohjelmien määrärahoista katettavat hallintomäärärahat ³¹										
Budjettikohta		(3)								
Pääosaston TAXUD määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	=1a+1b +3	0,200	0,400	0,200	0,100	0,090			0,990
	Maksut	=2a+2b		0,200	0,400	0,200	0,100	0,090		0,990

²⁹ Vuosi N on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi. ”N” korvataan oletetulla ensimmäisellä toteutusvuodella (esimerkiksi: 2021). Seuraavat vuodet täydennetään vastaavasti.

³⁰ Virallisen budjettinimikkeistön mukaisesti.

³¹ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

		+3							
--	--	----	--	--	--	--	--	--	--

Monivuotisen rahoituskehyksen otsake	7	”Hallintomenot”
---	----------	-----------------

Tämän osan täyttämiseksi on käytettävä rahoitus selvityksen liitteessä (sisäisten sääntöjen liite V) olevaa hallintomäärärahoja koskevaa selvitystä, joka on laadittava ennen rahoitus selvityksen laatimista. Liite ladataan DECIDE-tietokantaan komission sisäistä lausuntokierrosta varten.

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	2023	2024	2025	2026	2027	YHTEENSÄ Vuosien 2021— 2027 monivuotinen rahoituskehys
Pääosasto: TAXUD						
○ Henkilöresurssit	0,170	0,170	0,080	0,080	0,040	0,540
○ Muut hallintomenot	0,004	0,004	0,002	0,002	0,001	0,013
VEROTUKSEN JA TULLILIITON PÄÄOSASTO YHTEENSÄ	0,174	0,174	0,082	0,082	0,041	0,533

Monivuotisen rahoituskehyksen OTSAKKEESEEN 7 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	(Sitoumukset yhteensä = maksut yhteensä)	0,174	0,174	0,082	0,082	0,041	0,533
--	---	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	2023	2024	2025	2026	2027	YHTEENSÄ Vuosien 2021— 2027
--	------	------	------	------	------	--

							monivuotinen rahoituskehys
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEISIIN 1–7 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ	Sitoumukset	0,374	0,574	0,282	0,182	0,131	1,543
	Maksut	0,174	0,374	0,482	0,282	0,141	1,453

Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEISIIN 1–7 kuuluvat määrärahat YHTEENSÄ								

3.2.2. Arvioidut vaikutukset toimintamäärärahoihin

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä toimintamäärärahoja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää toimintamäärärahoja seuraavasti:

maksusitoumusmäärärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tavoitteet ja tuotokset			2023		2024		2025		2026		2027		2028		YHTEENSÄ	
	TUOTOKSET															
	Tyyppi ³²	Keski- määr. kustan- nukset	Lkm	Kustan- nus	Lkm	Kustan- nus	Lkm	Kustan- nus	Lkm	Kustan- nus	Lkm	Kustan- nus	Lkm	Kustannus	Lukumäärä yhteensä	Kustannukset yhteensä
⇓																
ERITYISTAVOITE 1... ³³																
Eritelmät				0,200		0,300		0,170								0,670
Kehittäminen						0,090				0,010						0,100

³² Tuotokset ovat tuloksena olevia tuotteita ja palveluita (esim. rahoitettujen opiskelijavaihtojen määrä tai rakennetut tiekilometrit).

³³ Kuten kuvattu kohdassa 1.4.2 ”Erityistavoitteet”.

Ylläpito										0,050		0,050		0,050		0,150
Tuki								0,010		0,030		0,030		0,030		0,100
Koulutus								0,010								0,010
IT-palvelujen hallinta (infrastruktuuri, isännöinti, lisenssit jne.)						0,010		0,010		0,010		0,010		0,010		0,050
Välisumma, erityistavoite 1				0,200		0,400		0,200		0,090		0,090		0,090		1,070
ERITYISTAVOITE 2																
– Tuotos																
Välisumma, erityistavoite 2																
KAIKKI YHTEENSÄ				0,200		0,400		0,200		0,090		0,90		0,090		1,070

3.2.3. Yhteenveto arvioituista vaikutuksista hallintomäärärahoihin

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä hallintomäärärahoja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää hallintomäärärahoja seuraavasti:

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi 2023	Vuosi 2024	Vuosi 2025	Vuosi 2026	Vuosi 2027	YHTEENSÄ
--	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	----------

Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKE 7						
Henkilöresurssit	0,170	0,170	0,080	0,080	0,040	0,540
Muut hallintomenot	0,004	0,004	0,002	0,002	0,001	0,013
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKE 7, välisumma						
YHTEENSÄ	0,174	0,174	0,082	0,082	0,041	0,553

Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN 7³⁴ sisällytettävät						
Henkilöresurssit						
Muut hallintomenot						
Monivuotisen rahoituskehityksen OTSAKKEESEEN 7 sisällytettävät, välisumma						

YHTEENSÄ	0,174	0,174	0,082	0,082	0,041	0,553
-----------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Henkilöresursseja ja muita hallintomenoja koskeva määrärahatarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetuilla pääosaston määrärahoilla ja/tai pääosastossa toteutettujen uudelleenjärjestelyjen tuloksena saaduilla määrärahoilla sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimeen hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenetelyssä talousarvion puitteissa.

³⁴ Tekninen ja/tai hallinnollinen apu sekä EU:n ohjelmien ja/tai toimien toteuttamiseen liittyvät tukimenot (entiset BA-budjettikohdat), epäsuora ja suora tutkimustoiminta.

3.2.3.1. Henkilöresurssien arvioitu tarve

- ☐ Ehdotus/aloite ei edellytä henkilöresursseja.
- ☒ Ehdotus/aloite edellyttää henkilöresursseja seuraavasti:

	2023	2024	2025	2026	2027	Yhteensä
O Henkilöstötaulukoon sisältyvät virat/toimet (virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt)						
20 01 02 01 (päätoimipaikka ja komission edustustot EU:ssa)	1	1	1	0,5	0,25	1
20 01 02 03 (EU:n ulkopuoliset edustustot)						
01 01 01 01 (epäsuora tutkimustoiminta)						
01 01 01 11 (suora tutkimustoiminta)						
Muu budjettikohta (mikä?)						
O Ulkopuolinen henkilöstö (kokoaikaiseksi muutettuna)³⁵						
20 02 01 (kokonaismäärärahoista katettavat sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö)						
20 02 03 (sopimussuhteiset ja paikalliset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat, vuokrahenkilöstö ja nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa)						
XX 01 xx yy zz³⁶	– päätoimipaikassa					
	– EU:n ulkopuolisissa edustustoissa					
01 01 01 02 (sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö - epäsuora tutkimustoiminta)						
01 01 01 12 (sopimussuhteiset toimihenkilöt, kansalliset asiantuntijat ja vuokrahenkilöstö - suora tutkimustoiminta)						
Muu budjettikohta (mikä?)						
YHTEENSÄ	1	1	1	0,5	0,25	1

Arvio kokoaikaiseksi henkilöstöksi muutettuna

XX viittaa kyseessä olevaan toimintalohkoon eli talousarvion osastoon.

Henkilöresurssien tarve katetaan toimen hallinnointiin jo osoitetulla pääosaston henkilöstöllä ja/tai pääosastossa toteutettujen henkilöstön uudelleenjärjestelyjen tuloksena saadulla henkilöstöllä sekä tarvittaessa sellaisilla lisäresursseilla, jotka toimea hallinnoiva pääosasto voi saada käyttöönsä vuotuisessa määrärahojen jakomenetelyssä talousarvion puitteissa.

Kuvaus henkilöstön tehtävistä:

Virkamiehet ja väliaikaiset toimihenkilöt	Kokousten pito ja kirjeenvaihto jäsenvaltioiden kanssa; lomakkeiden, tietoteknisten sovellusten ja keskusrekisterin hyväksi tehtävä työ; ulkopuolisten toimeksisaajien käyttäminen tietojärjestelmää varten.
Ulkopuolinen henkilöstö	Ei sovelleta

³⁵ Sopimussuhteiset toimihenkilöt, AL = paikalliset toimihenkilöt; END = kansalliset asiantuntijat; INT = vuokrahenkilöstö; nuoremmat asiantuntijat EU:n ulkopuolisissa edustustoissa.

³⁶ Toimintamäärärahoista katettavan ulkopuolisen henkilöstön enimmäismäärä (entiset BA-budjettikohdat).

3.2.4. Yhteensopivuus nykyisen monivuotisen rahoituskehysten kanssa

Ehdotus/aloite

- ☒ voidaan rahoittaa kokonaan kohdentamalla menoja uudelleen monivuotisen rahoituskehysten kyseisen otsakkeen sisällä.

Selvitys rahoitussuunnitelmaan tarvittavista muutoksista, mainittava myös kyseeseen tulevat budjettikohdat ja määrät. Merkittävät rahoitussuunnitelman muutokset on esitettävä Excel-taulukkona.

- ☐ edellyttää monivuotisen rahoituskehysten kyseiseen otsakkeeseen sisältyvän kohdentamattoman liikkumavaran ja/tai monivuotista rahoituskehystä koskevassa asetuksessa määriteltyjen erityisvälineiden käyttöä.

Selvitys tarvittavista toimenpiteistä, mainittava myös kyseeseen tulevat rahoituskehysten otsakkeet, budjettikohdat ja määrät sekä ehdotetut välineet.

- ☐ edellyttää monivuotisen rahoituskehysten tarkistamista.

Selvitys tarvittavista toimenpiteistä, mainittava myös kyseeseen tulevat rahoituskehysten otsakkeet, budjettikohdat ja määrät

3.2.5. Ulkopuolisten tahojen rahoitusosuudet

Ehdotus/aloite

- ☒ rahoittamiseen ei osallistu ulkopuolisia tahoja
- ☐ rahoittamiseen osallistuu ulkopuolisia tahoja seuraavasti (arvio):

Määrärahat, milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

	Vuosi N ³⁷	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)			Yhteensä
Rahoitukseen osallistuva taho								
Yhteisrahoituksella katettavat määrärahat YHTEENSÄ								

3.3. Arvioidut vaikutukset tuloihin

- ☐ Ehdotuksella/aloitteella ei ole vaikutuksia tuloihin.
- ☐ Ehdotuksella/aloitteella on vaikutuksia tuloihin seuraavasti:
 - a) ☐ vaikutukset omiin varoihin
 - b) ☐ vaikutukset muihin tuloihin
 - c) ☐ tulot on kohdennettu menopuolen budjettikohtiin ☐

milj. euroa (kolmen desimaalin tarkkuudella)

Tulopuolen	Käytettävissä	Ehdotuksen/aloitteen vaikutus ³⁸
------------	---------------	---

³⁷

Vuosi N on ehdotuksen/aloitteen toteutuksen aloitusvuosi. ”N” korvataan oletetulla ensimmäisellä toteutusvuodella (esimerkiksi: 2021). Seuraavat vuodet täydennetään vastaavasti.

budjettikohta:	olevat määrärahat kuluvana varainhoitovuonna	Vuosi N	Vuosi N+1	Vuosi N+2	Vuosi N+3	ja näitä seuraavat vuodet (ilmoitetaan kaikki vuodet, joille ehdotuksen/aloitteen vaikutukset ulottuvat, ks. kohta 1.6)		
Momentti								

Vastaava(t) menopuolen budjettikohta (budjettikohdat) käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen tapauksessa:

[...]

Muita huomautuksia (esim. tuloihin kohdistuvan vaikutuksen laskentamenetelmä/-kaava tai muita lisätietoja).

[...]